



NHÂN BẢN

TỔNG HỘI SINH VIÊN VIỆT NAM TẠI PARIS PHÁT HÀNH

NGUYỆT SAN . NĂM THỨ BA . NGÀY 1-4-1979 . SỐ 25 .

ISSN 0153-3762
Commission Paritaire n° 59809
Dépôt Légal n° 44101
Mensuel publié par l'Association Générale des
Etudiants Vietnamiens de Paris
Directeur : Phan Văn Hùng

Chèque, Money Order, Mandat Postal để tên :
A.G.E.V.P.
Địa chỉ : A.G.E.V.P, 5 rue Albert Camus
92340 Bourg La Reine, France

Giá báo dài hạn :

	Pháp	Áu Châu	Thế Giới
11 số	50 FF	60 FF	70 FF
Đặc San Xuân	20 FF	23 FF	25 FF
12 số	70 FF	83 FF	95 FF

Giá mỗi số : 5 FF

Lần này NHÂN BẢN

Người ta đã nói nhiều, cũng như đã tiên đoán nhiều về những sự thay đổi lớn lao mà ngày mai thế giới sẽ chứng kiến: nào cuộc cách mạng vượt bậc của khoa, học và kỹ thuật, nào sự quốc-tế-hóa của những vấn đề quốc gia mà nguyên nhân là sự mở mang kinh khủng của các phương tiện vận thông, nào sự lộn xộn của cả 2 chủng thuyết đang ngổn ngang tri khấp thế giới tức công sản và tư bản. Nhưng có một cuộc cách mạng cũng không kém quan trọng mà người ta hầu như không nhắc đến: đó là sự trở lại của những giá trị tinh thần trong những quan hệ giữa loài người. Không phải những giá trị cứng nhắc của thời phong kiến, cũng không phải sự cuồng tín của những giáo điều lỗi thời, mà là những đức tính căn bản của con người cần được nâng đỡ trong thế đạo và hiểu biết: sự ngay thẳng, lòng trong sạch, sự tử tâm, lòng khoan dung.

Nếu thế giới thời Trung Cổ đã thấy được những giới hạn của những giá trị tinh thần mà tín đồ đi theo con đường của sự sung túc vật chất, nếu thế giới thời kỳ XIX đã cảm thấy nhu cầu của yêu tố "công bằng" trước những quá trình của cuộc kỹ-nghệ-hóa điên cuồng, thì thế giới ngày nay đang ở ngưỡng cửa của một thời Phục Hưng mới: những chủ thuyết, những lý luận, những phương cách tổ chức, những chương trình, tóm lại tất cả những sản phẩm của lý trí đã để lộ rõ sự bất lực của mình để giải quyết vấn đề của thời đại.

Chưa bao giờ như ngày hôm nay người ta được chứng kiến khắp các quốc gia sự thất bại trước của tất cả các hình thức cầm quyền; không một chế độ nào trên thế giới hiện đang hoàn thành được những lời hứa hẹn của mình. Chúng ta, cũng như tất cả các dân tộc trên thế giới, đang cần một lớp người lãnh đạo mới, tuy thế những lý thuyết gia, những triết gia, những kỹ thuật gia, những chính trị gia, những tưởng tá và những con buôn đang múa may trên sân khấu của tâm bí hải kích không lồ.

Chúng ta cần những con người sống giản dị, những con người đã lòng nhân ái, cảm xúc, dù thanh thản để đảm nói đứng lòng mình, và dù can trường để dám đi đến cùng một lời cam kết.

Muốn biết những đức tính đó, chẳng cần nhìn đâu xa, hãy nhìn vào cuộc đời bình nhợt của người đó, xem họ đối xử ra sao với gia đình, với bạn bè, đồng nghiệp, và với những người chưa quen. Hiện nhiên, chúng ta không thể chờ

(xem tiếp tr. 7)

TRUNG HOA RÚT QUÂN VỀ NƯỚC

Hôm 5-3, Trung Hoa loan báo "các đội quân phòng biên TH đã bắt đầu hoàn toàn rút lui về biên giới TH" và đồng thời đề nghị 2 bên Tàu và VN "nhanh chóng mở cuộc thương thuyết để giải quyết những vấn đề ranh giới và lãnh thổ". Bản tuyên ngôn còn kêu gọi "các quốc gia và dân tộc yêu chuộng hoà bình phải lấy những biện pháp buộc Hà Nội ngưng ngay cuộc xâm lăng tại Kampuchia". Ngày 6-3, Đài Hà Nội loan báo "VN sẵn sàng thường thuyết cùng TH ở cấp bậc phó ngoại trưởng với điều kiện TH phải rút hết quân khỏi lãnh thổ VN". Ngày 16-3, Bắc Kinh cho biết TH đã rút lui xong khỏi VN. Nhưng đến khi báo lên khuôn thì sau những cuộc đàm của vô bổ, ngày giờ của cuộc thương thuyết vẫn chưa được ấn định.

HÃY THỬ RÚT TĨA « BÀI HỌC »

Giai đoạn xung đột võ trang này của cuộc chiến tranh Hoa-Việt chấm dứt với lời tuyên bố của ngoại trưởng Trung Hoa Hoàng Hoa hân 16/3/79 nói rằng quân Trung Hoa đã rút khỏi Việt Nam để trở về trấn giữ biên giới Tàu.

Đã đến lúc để rút tia một số kết luận cho cuộc hành quân của Trung Hoa, ít ra cũng đã gây nhiều thiệt hại về nhân lực và vật chất cho cả đôi bên. Về phía cạnh nhân lực các quan sát viên quân sự cho rằng tổn thất của hai bên tương xứng và ước lượng số quân vượt chết của hai bên thường có mỗi bên từ khoảng 15.000 đến 17.000 người. Về phần vật chất thì tổn hại dường như nghiêm

hấn về phía Việt Nam là nơi xảy ra cuộc xung đột. Mặt khác, quân Trung Hoa trước khi rút về, còn phá hủy ở các nơi họ đã chiếm đóng, các hệ thống cầu cống, đường xá, các cơ sở còn dùng vũ khí sau những vụ pháo kích. Đối với một nước hơn 25 nay trg chiến tranh và có một tình trạng kinh tế kiệt quệ thì những thiệt hại nói trên phải gọi là đáng kể. Có thể nói rằng Hà Nội đã phải trả một giá khá đắt cho sự thôn tính Kampuchia.

6 ĐIỂM LỖI CHO TRUNG HOA

Một kết quả quân sự khác của Trung Hoa là đã bỏ bước được Hà Nội đem về phía biên giới Bắc hơn hai sư đoàn ở

Kampuchia và mấy ngàn quân khác đang ở Lào và Nam Việt Nam.

Nhưng nếu nhìn một cách tổng quát thì thắng lợi trên khía cạnh quân sự của Trung Hoa cũng không rõ rệt. Khi được đem so với trận chiến Án - Hoa vào năm 62. Phía chính Trung Hoa sợ đi xa quá sẽ khiến Nga Sô "tham chiến". Hay là Trung Hoa áp dụng nguyên tắc không dồn ke' dịch đến chỗ cùng? Hoặc nửa trg nói, bộ Trung Hoa đã bắt đầu phát hiện những sự bất đồng trên mục tiêu của cuộc hành quân? Dù sao đi nữa có một điểm chắc là trên địa hạt chính trị và ngoại giao thì thắng lợi của Trung Cộng không nhỏ.

Trước hết, khi công bố quyết định dời phòng tuyến quân về, ngày 5/3/79, Trung Hoa đã tìm lại được phần nào cảm tình của dư luận quốc tế, vì cho thấy đúng như lời nói trước, chỉ có "một cuộc hành quân giới hạn và ngắn hạn". Trung Hoa cũng làm bớt được các ảnh hưởng xấu gây ra bởi cuộc chiến trên chương trình tấn hoá bốn điểm.

Điểm thứ 2 là nhờ kế tham lam trên mục tiêu quân sự, TH tránh được 1 sự can thiệp trực tiếp của Nga và do đó mới nhấn mạnh được rằng Nga là 1 con gà giấy và đồng lực chứng minh cho thế giới là chỉ có sức mạnh mới làm lui được sự tràn lan của sức mạnh Nga. Điểm thứ 3 là một nội tiếp của điểm trước. Muốn chứng minh Nga là 1 con gà giấy thì cũng phải dám có 1 thái độ cứng rắn và mặc nhiên chấp thuận 1 sự trả đũa có thể có của Nga. Nhờ dám có hành động đi sát với lời nói, TH dường như đứng vào vai trò của 1 cường quốc có 1 tiếng nói quan trọng trên chính trường quốc tế. Hậu quả là thế giới sẽ phải chuyển mình từ tình trạng song-cực Nga-Mỹ sang tam cực Nga-Mỹ-Tàu. Điểm thứ 4, TH nhắc lại với CSVN là Nga chẳng sẵn sàng chết cho Hà Nội và chỉ biết cố quyền lợi riêng của mình-quyền lợi Nga lúc này là chính sách hoà dịu, là thỏa ước giới hạn vũ khí nguyên tử với Mỹ, nhằm ru ngụ Tây Phương và lập lệ, chiếm phần ưu thế. Chẳng thế mà báo Pravda viết Nga sô thừa hiểu kịp thời những âm mưu đến tột cùng của Trung Cộng nên không phản ứng khiêu khích của TC nhằm gây chiến tranh lạnh Nga-Mỹ.

Điểm thứ năm, Trung Hoa cho các quốc gia ở Á - Châu thấy rõ là để nghi về một "Minh ước công đồng an ninh" của Nga Sô không có nhiều giá trị thực tế. Còn riêng đối với khối ASEAN và nhất là đối với Thái Lan và Tân Gia Ba đang không yên tâm trước sự bành trướng ảnh hưởng của Hà Nội ở Đông Dương, Trung Hoa đã chứng tỏ có thể là một đồng minh đáng tin cậy và rất đáng dựa vào, bảo đảm cho sự hiện hữu của một vùng trung lập và thái bình ở Đông Nam Á.

Sau cũng phải nhắc là T.C đã trả được phần nào món nợ tinh thần đối với Khối Mẽ do sự tạo được một số điều kiện thuận lợi cho kháng chiến Khối Mẽ sống mạnh, để chống lại nhóm bù nhìn Heng Sam-rin và quân đội viễn chinh Cộng Sản Việt Nam.

(xem tiếp tr. 2)

Nga tăng cường cố vấn ở Việt Nam Chiến hạm Nga đóng Cam Ranh

Ngày 28/3 vừa qua, 1 người tin quân sự Hoa Kỳ cho biết có 3 chiến hạm của Nga Sô đã cập bến Cam Ranh và đồng thời cho rằng đây là lần đầu tiên có chiến hạm Nga đóng neo tại đó. Và bộ ngoại giao Hoa Kỳ còn chính thức nhấn mạnh rằng sự hiện diện của 3 chiến hạm Nga Sô này, nếu kéo dài, rất có thể sẽ là "một yếu tố gây nhiều xao trộn cho vùng Đông Nam Á".

Phải nhắc rằng Cam Ranh không những là một hải cảng quân sự mà còn là cả một cơ sở quan trọng cho phép kiểm soát một vùng biển Thái Bình Dương. Người ta còn không quên là các đảo Hoàng Sa và Trường Sa ở trong vùng này và hiện nay còn bị quân đội Trung Hoa đóng giữ.

Như vậy, trong bối cảnh chiến tranh Hoa-Việt chưa ngớt hẳn, có người đã tu hình Nga có muốn lợi dụng lúc này để tấn công mấy đảo đó miềm cơ giúp Hà Nội dành lại chủ quyền trên những mảnh đất đó hay không? Nhất là vào lúc cuộc thường thuyết Hoa-Việt có thể sắp bắt đầu. Và tất nhiên khi chưa bên nào biết rõ bên kia muốn thường thuyết, cái gì thì chi bằng sắp sẵn mọi mặt và gom tất cả những thế đứng vững chắc nhất trên bàn cờ hội nghị.

Có một nghi vấn người ta có thể đặt ra ngay là chắc gì chiến hạm Nga đến

Ranh để giúp Hà Nội? Ngay trong những ngày chiến tranh nóng bỏng nhất giữa Hoa-Việt, trong lúc Hà Nội gặp nhiều tình thế cực kỳ khó khăn, Nga đã không cho quay gí, dù chỉ là đối lời khuyến khích quân đội CSVN, thì tại sao bây giờ Nga lại thấy cần phải giúp Hà Nội?

Có hai yếu tố có thể giúp cho các quan sát viên tìm hiểu thêm phần nào vấn đề: - Yếu tố thứ 1 là việc Nga Sô đang tăng cường số cố vấn của mình tại Việt Nam và đồng thời công bố chính thức việc đó trước công luận quốc tế. Tin này được Việt Tân Xả loan ra cách đây vài ngày và cho thấy gây rõ ràng ngày càng mật thiết rằng cuộc Bắc Hà Nội đối với Nga Sô. Trong bối cảnh đó thì việc chiến hạm của Nga đến đóng neo tại Cam Ranh là một mối đe dọa trực tiếp thêm cho Trung Hoa; đứng lúc Trung Hoa đang muốn ép thúc Hà Nội tìm một thế đứng quân bình hơn giữa hai đại anh Cọng Sản. Không hỗ trợ trg lực Hà Nội cần kịp, hỗ trợ mạnh khi quân Trung Hoa đã rút lui, chẳng qua đó là làm cho số của Nga Sô đi đây thêm Hà Nội vào vòng kiểm toà của mình.

Yếu tố thứ hai không kém quan trọng là những biên cố sớm muộn cũng xảy ra tại Nga Sô trong tương lai. Đó là sự

(xem tiếp tr. 3)

TỰ DO XUẤT NGOẠI : NGHĨ GÌ ?

Ngày 12-1-79, sau hơn hai tuần xua quân chiến đóng Kam Pu Chia, Bộ Trưởng Ngoại Giao của Hà Nội Nguyễn Duy Trinh đã tuyên bố qua Thông Tấn Xã Hà Nội rằng Hà Nội sẽ "đồng ý cho những người nào muốn ra ngoài quốc sống với thân nhân sẽ được ra đi". Ngày 6-3-79, ông Dale de Haan, thuộc Cao Ủy Ty Nan Liên Hiệp Quốc ở Vọng Các, xác nhận tin này sau chuyến viếng thăm của ông tại Hà Nội. Tuy nhiên, chính quyền Hà Nội sẽ không "ban đặc ân" này cho những người thuộc các thành phần sau:

- những người thuộc hân tuổi thì hành nghĩa vụ quân sự,
 - những người làm công việc liên quan đến bí mật quốc phòng,
 - những người hiến tham dự vào công tác sản xuất,
 - những thành phần nào xét ra không thể thay thế được,
 - những người can án và đang trong thời kỳ xét xử.
- Đối với người ngoại quốc, đây là một tin làm cho họ hoan hỉ. Vì đối với họ, đây là bước đầu Hà Nội "chức lo" sau khi bị tổ cáo nặng nề tại Hội Nghị Liên Hiệp Quốc bản về ty nạn học tại Genève cuối năm vừa qua. Tại hội nghị này, đại diện của 32 quốc gia và của các tổ chức nhân đạo quốc tế đã kết án Hà Nội "xuất cảng vô nhân".
- (xem tiếp tr. 7)

CHIẾN TRANH ĐÔNG DƯƠNG III

NGA : ÂM MƯU THÂM ĐỘC

ĐỂ BƯỚC CHẶT HÀ NỘI

HUYNH TIÊN BÁC

Trước cuộc tấn công của Trung Hoa vào Bắc Việt, Mạc Tú Khoa bị ràng buộc vào Hà Nội bởi một thỏa ước thân hữu và hợp tác, trong đó có điều khoản 6 trừ liễu một sự hỗ trợ quân sự, đã có thể lấy một trong những thái độ sau :

1 - Xử dụng hàng trăm hỏa tiễn SS20 để mở một chiến tranh nguyên tử chớp nhoáng, nhằm phá hủy mọi tiềm năng của Trung Hoa, tránh mối lo cho sau này, lúc Trung Hoa đã hoàn bị chương trình tân hóa. Dĩ nhiên, trong trường hợp này Nga sẽ cũng không thể tránh được một phản ứng nguyên tử của Trung Hoa, có thể gây ra thiệt hại không ít, và hơn nữa, Nga sẽ cũng chụm dự liệu được phản ứng của Mỹ sẽ ra sao.

2 - Mở một trận chiến kiểu có điển ở vùng biên giới, như trận trên sông Oussouri vào năm 1969. Tuy nhiên, đối với một xứ rộng như Trung Hoa thì ảnh hưởng, và kết quả đạt được cũng chẳng bao nhiêu, không kể đến nguy hiểm có thể bị sa lầy.

3 - Đặt nặng phản ứng trên khía cạnh ngoại giao, đồng thời trợ giúp súng đạn cho Hà Nội đối phó với bước tiến của quân đội Trung Hoa.

Rốt cuộc thái độ số 3 đã được Mạc Tú Khoa chọn lựa vì nó ít tổn hại mà đem lại được nhiều lợi nhất. Mọi quan sát viên đều đồng ý trên khía cạnh sau.

Dù sẽ bị Trung Hoa lợi dụng để chỉ trích Nga Sô là "con gấu giấy", nhưng một thái độ ôn tồn trên mặt quan sự chỉ có thể làm nổi bật hình ảnh Nga Sô là một cường quốc có trách nhiệm. Hơn nữa, Nga Sô không gây tổn hại đến chính sách hòa hoãn đang theo đuổi cùng với Mỹ, và cũng tránh gây thêm khó khăn cho sự ký kết SALT 2.

Ngòi ra còn một khía cạnh nữa cũng đã được đưa ra. Các quan sát viên nhìn vào mức độ giới hạn của sự tiếp viện chiến cụ của Nga Sô, đã cho rằng đó là dấu hiệu của một sự bỏ rơi Hà Nội. Một cái nhìn như vậy không hẳn là đúng và bất buộc chúng ta phải phân tích sâu rộng hơn theo những điểm như sau :

- Điểm thứ 1 : tuy ít thật nhưng một số vũ khí, đạn dược, xe tăng, máy bay tối tân như Mig 23 đã được chuyển sang Việt Nam ngay từ trước cuộc tấn công Kampu - chia của Hà Nội.

- Điểm thứ 2 : Nga Sô cũng tính được rằng chưa phải lúc Trung Hoa dám khiêu khích tới mức đi đến một cuộc xung đột toàn diện với Nga Sô. Những lời tuyên bố rào trước đón sau của Trung Cộng cho thấy rõ điều đó.

- Điểm cuối cùng : phải nhìn lại chính sách của Nga Sô ở vùng Đông Nam Á thì mới vấn đề nổi sáng tỏ. Đối với Nga Sô vùng Đông Nam Á là một vùng có tính cách chiến thuật quan trọng vào bậc 1 vì nó cho phép kiểm soát Thái Bình Dương, đồng thời là của ngõ giữa Viễn Đông và Ấn Độ Dương qua á Malacca, sang đến Trung Đông. Để từ lâu nay Nga Sô đã nắm ngó vùng này. Tuy vậy, hoàn cảnh không được thuận lợi lắm, với Trung Hoa ở phía Bắc công phá mọi nỗ lực của

Nga Sô, đồng thời với Úc Châu cũng các quốc gia thuộc ASEAN ở phía Nam háy nhìn Nga Sô như một đe dọa ghê gớm. Những không phải vì thế mà Nga Sô buông tay, lơ là. Phải nhớ lại rằng Nga Sô đã "đầu tư" vào vùng này nhiều hơn ở Phi Châu và Trung Đông trong này, chục năm vừa qua. Không kể đến các dự án ở Đông Dương thì Nga Sô đã "bỏ vốn" nhiều vào Nam Dương và Miên Điện. Nhẹ vụ buôn ở Nam Dương thật bại khi Sukarno quay ra thân thiện với Trung Cộng rồi lại bị lật đổ vào năm 65, dựa Nam Dương vào vòng ảnh hưởng Mỹ. Còn lại Miên Điện có biên giới chung với Trung Hoa, Nga Sô vẫn không làm saq tách được xứ này khỏi phần ảnh hưởng của Trung Hoa mặc dù cho rất nhiều viện trợ. Có lẽ Nga Sô đã rút tỉa được bài học rằng rất khó có thể lôi kéo được một quốc gia ở vùng này vào một liên minh chống lại Trung Hoa, đồng thời Nga Sô cũng lưỡng lự được sự hiện diện nặng nề của Trung Hoa đối với các xứ lân bang.

Trở về các quốc gia ở Đông Dương, thì những kết quả ở đây tốt đẹp hơn cho Nga Sô.

Sau khi, qua trung gian Hà Nội, lật được thể chế ở Campuchia thì hiện giờ Nga Sô

có mặt tại cả ba xứ : Việt Miên - Lào. Nga Sô đã phải tốn kém rất nhiều mới có được kết quả này. Không lẽ giờ đây Nga Sô lại bỏ rơi Hà Nội để tuốt mất khối tay chớ đứng đầu tiên có được ở Đông Nam Á? Trái lại Nga Sô phải cố gắng hết sức để củng cố nó. Muốn vậy thì phải nắm được chắc chắn đến một trăm phần trăm chủ hầu Hà Nội, đó mới là chuyện khó và đó mới là mục tiêu của Nga Sô.

Có thể nói rằng trong tình trạng hiện giờ, Hà Nội chỉ lệ thuộc vào Nga Sô đến độ 80 hay 90 % và một số dữ kiện cho thấy Hà Nội còn giữ một khoảng cách nào đó với Nga Sô. Chẳng hạn trong thỏa ước Nga Hoa, điều khoản 6 chỉ nói : "Hai bên sẽ cùng nhau tham khảo để lấy những biện pháp thích ứng" Trong khi đó, ở tất cả những thỏa ước Nga Sô ký kết với một nước Xã Hội Chủ Nghĩa (trường hợp của Hà Nội) thì "mọi cuộc tấn công vào bên nào được xem bài bên kia như một cuộc tấn công vào chính mình". Chính Phạm Văn Đồng trong lúc nói chuyện với các nhà cầm quyền của ASEAN cũng nhấn mạnh điểm này để cho thấy sự biệt lập tương đối của Hà Nội đối với Mạc Tú Khoa.

Sau đó, cho đến bây giờ, theo lời Hà Nội, Hà Nội vẫn

chưa chịu chấp thuận cho Mạc Tú Khoa thiết lập căn cứ hải quân tại Đà Nẵng và Cam Ranh. Phải có những căn cứ tiếp tế này Nga Sô mới tăng cường được sức mạnh của Hải quân mình ở Thái Bình Dương, với mục đích xa là kiểm soát những đường hải, những vùng đánh cá, những san phẩm dưới biển và nhất là chiếm được ưu thế về mặt quân sự. Mặc dù tình trạng đó Nga Sô cũng đã chứng minh rằng lúc nào cần và lúc nào lợi thì Nga Sô không hề để sen trên phi tần. Chỉ cần nhìn lại lúc Nga Sô ở ạt giữ chiến xa và máy bay cho Hà Nội để đánh chiếm Campuchia.

Dù theo đó, sự kiện Nga Sô lần này chỉ giúp đỡ lấy lệ Hà Nội mang nặng một ý nghĩa đặc biệt. Đó là trong lúc Hà Nội còn khoảng 10 hay 20% tự chủ, Nga Sô không có lợi gì mà giúp Hà Nội đánh bại cuộc tấn công của Trung Hoa. Vì như vậy, sau đó Hà Nội sẽ cần gì đến Nga Sô? Ngược lại, sau khi bị Trung Hoa đánh phá tổn hại, những không đến mức đe dọa sự sống còn của Hà Nội, Hà Nội lại yếu hơn, lại càng cần đến viện trợ của Nga Sô hơn. Mặt khác, Nga Sô cho Hà Nội thấy rõ mối nguy Trung - Hoa và lúc bấy giờ có thể bỏ buộc Hà Nội đánh đổi phần chủ quyền còn lại với một sự hầu thuận không giới hạn.

Như vậy có thể hiểu rằng ít giúp Hà Nội bây giờ để chống lại Trung Hoa là một con tính của Nga Sô nhằm trói buộc Hà Nội thêm nhiều

về sau. Đó cũng chỉ là một thói xử sự quen thuộc của Nga Sô, chưa đầy nhiều kiểu căng và trịch thượng vì Nga Sô không bao giờ muốn có đồng minh mà chỉ muốn có chủ hầu ngoan ngoãn.

Không hiểu CSVN có thấy được âm mưu thâm độc, nhằm biến Việt Nam thành nô lệ, với những kế hoạch sẵn xuất phù hợp cho nhu cầu COMECOM, với những chương trình xâm lăng ngắn hạn và dài hạn làm hao mòn về người lẫn của hoặc giá trị có thấy, những chẳng xoay đầu khác được vì giây thông lộng đã bắt đầu xiết chặt. Hoặc như, chính CSVN lại là động lực để có những tiến bộ chế người dân tiếp tục năm giữ địa vị, quyền hành. Dù sao hàng đi cũng rõ lắm, khi ngày 23/3/1979 Hà Nội chính thức loan báo rằng "những đoàn chí nguyện đầu tiên của Nga Sô" đặt chân đến Việt Nam. Rồi sau ra sao thì ai cũng đoán được.

Còn đường thân Nga Sô của nhà cầm quyền Cộng Sản Hà Nội để tránh ảnh hưởng của Trung Hoa thật là tai hại. Mọi người Việt thường nước, thường nói phải ý thức được nỗi hiểm nguy chưa từng có của dân tộc, để cùng nhau góp sức, cấp kỳ loại bỏ nhóm cầm quyền hiện tại thì mới mong đem quốc gia và dân tộc đến hạnh thịnh. Đường này, dĩ ngoài ảnh hưởng của hai ông trùm Cộng Sản và xây đảng VN một chỗ đứng tốt đẹp trong lòng một Đông Nam Á trung lập, độc lập, phân t h i n h, thái bình và tự do.

Hãy thử rút tỉa "bài học"

(tiếp theo tr. 1)

CON GẤU GIẤY

Về phần Cộng Sản Việt Nam những kết luận có thể rút tỉa được thật là cay đắng. Hà Nội khi lấy quyết định lật đổ chính quyền Pol Pot đã hoàn toàn tính nhầm phần ứng của Trung Hoa vì tưởng, rằng thỏa ước Nga-Việt có đủ uy lực để kiềm chế Trung Hoa trong một thái độ thụ động. Đó là không tính đến cái lo hàng đầu của Trung Hoa là không để mất thế diện. Và thay vì trực tiếp cứu giúp chế độ Pol Pot, một chuyện khó làm nếu không muốn mang tiếng đồng lõa với những vụ tàn sát đẫm máu, Trung Hoa đã ra tay mở cuộc hành quân trừng phạt Hà Nội, với cái cớ là trả đũa những vụ xích mích ở vùng biên giới.

Sau đó, trong lúc tiếng bom đạn nổ rền, mặc dù có Nguyễn Giáp cố nhắc nhớ lại cơn phẫn của Nga Sô, chiếu qua nội dung của thỏa ước Nga-Việt, để yêu cầu Nga Sô can thiệp, các nhà hữu trách Nga Sô cũng chỉ lên tiếng để công kích mãnh liệt nhà cầm quyền Bắc Kinh, chứ không hề chuẩn bị một hành động cụ thể nào để đe dọa Trung Hoa trên mặt biên giới chung.

Ngay đến một phản ứng tượng trưng như đặt quân đội trợ tình trạng báo động cũng không có. Người ta chỉ ghi nhận việc Nga Sô tăng cường các chuyên bay do thám cùng như cho một số chiến hạm tuần tiễu ở vùng biển ngoài khơi Việt Nam. Gần 10 ngày sau cuộc tấn công của Trung Hoa, ngoại trưởng Nga Gromy -ko cũng chỉ cảnh cáo rằng: "nhà cầm quyền Trung - Hoa phải ngưng hành động xâm lăng đối với Việt Nam trước khi quá muộn".

Đồng thời các nguồn tin

của Ngũ Giác Đài xác nhận là câu không vấn của Mạc Tú Khoa thiết lập để chỗ vũ khí sang Hà Nội cũng với ven độ 15 chiếc máy bay vận tải. Mỗi chiếc này chứa đựng khoảng 50 tấn quân cụ, đã đáp xuống mấy phi trường của Hà Nội, gần đến một tuần lễ sau ngày khởi đầu của cuộc xung đột. So với lần Nga Sô tiếp viện một cách ở ạt cho E - thioipie thì chẳng thấm vào đâu. Số vật liệu quân sự được chở qua bằng đường thủy cũng gần như không có, và các quan sát viên đều đồng ý là hầu thuận quân sự của Nga Sô còn ít hơn những dự đoán cơ bản. Chắc hẳn cảm tưởng của Hà Nội bị Nga Sô bỏ rơi cũng không nhỏ.

Sau cùng với sự rút quân của Trung Hoa, Hà Nội cũng ý thức được rằng hiệp chí còn quân đội Cộng Sản Việt Nam là đang ở xứ người đang đồng chiến ở Lào và Kampu - chia. Đó là một điểm bất lợi đối với dự luận quốc tế, vì Hà Nội lại trở mặt một mình là kẻ hiểu chiến, xâm lăng. Đây lại, thêm một lý do để Hà Nội xuống nước, chấp thuận để nghị thường thuyết của Trung Hoa.

Phải nhìn nhận là không có những lý do trên thì tại sao Hà Nội lại phải đi thường lưông với Trung Hoa? Chính Hà Nội bị tấn công, bị tổn hại và ngay hiện giờ, quân đội Trung Hoa còn nắm giữ 1 số vị trí thuộc Việt Nam, nhưng bị Trung Hoa tranh giành chủ quyền. Ấy cũng chỉ vì không có hậu thuẫn mạnh của Nga Sô nên đành lép vế với Trung Hoa. Thật ra, ngay Hà Nội cũng chẳng hy vọng rằng các buổi thường thuyết có thể giải quyết vấn đề của hai bên, ngoại trừ một sự thay đổi chính sách toàn diện của Hà Nội, thuận lợi

hơn cho Trung Hoa, điều kỹ thế thực hiện được khi còn tùy thuộc vào Nga Sô như bây giờ.

Cũng bởi thế, trong lúc Trung Hoa rút quân thì cũng là lúc Hà Nội lấy quyết định đình động viên để khởi đầu "chiến tranh đòi kháng chống lại bọn phản động xâm lăng Tàu". Điều này là một cơ một bài học nào, thì chỉ có thể là quỵ lụy lợi Việt Nam không phải ở chỗ theo Nga mà cũng chẳng phải ở chỗ theo Tàu hay là theo một chủ nghĩa, chủ nghĩa xã hội.

Hình như nhà cầm quyền Hà Nội vẫn mù quáng chưa thấy.

MỘT THẾ QUÂN BINH MỚI

Còn về phía Trung Hoa, để nghị thường thuyết cũng rõ ràng chỉ là một ngôn đ ồn chính trị nhằm chiến thế thường phong và gây áp lực trên chính quyền Hà Nội. Mục tiêu xa của Bắc Kinh vẫn là một thế quân binh mới ở Đông Dương và rộng hơn, ở Đông Nam Á đảm bảo được các quyền lợi của Trung Hoa. Từ hơn 25 năm nay Trung Hoa luôn luôn chống đối sự hiện diện của bất cứ cường quốc nào ở vùng này. Đó là một lập trường không hề thay đổi của Trung Hoa. Trung Hoa chủ có thể những bố đến mức tấn trong sự hiện hữu của một số quốc gia trung lập, năm ngoài ảnh hưởng của cường quốc. Điện hình là chính sách của Trung Hoa đối với các quốc gia thuộc khối Đông Nam Á, sau khi Trung Hoa cần nhắc được một nguy của Đế quốc Xã Hội (Nga Sô) so với Đế quốc Mỹ. Hay là sự hậu thuẫn của Bắc Kinh cho Sihanouk, một người khố theo chủ thuyết Cộng Sản - Xét qua khía cạnh đó, một thấy rõ là vấn đề đất đai ở biên giới Hoa Việt chỉ là

vấn đề phụ thuộc. Đường lối chống lại sự bành trướng của ảnh hưởng Nga Sô ở Đông Nam Á, bắt buộc Bắc Kinh phải áp dụng một chính sách cũng gần gũi với Hà Nội, làm yếu Hà Nội bằng đi mọi cách và có thể đi đến mức gây ra một sự thay đổi trong hàng ngũ cầm quyền Hà Nội. Gắn đây các cơ quan thông tin của Bắc Kinh đã bắt đầu để cấp đ ể đ ể "niệm phần uất và sự đòi kháng của dân chúng Việt Nam chống lại những máy cảnh sát kiểu phát xít của nhà cầm quyền Hà Nội". Để gần tin này với những tin cho biết Trung Hoa giúp đỡ súng đạn cho các dân tộc thiểu số vùng Bắc Lào và Thượng Du Bắc Việt, thì ta thấy ngay rằng các khó khăn của Hà Nội chưa có hy vọng chấm dứt.

Một trận chiến đã kết thúc những chiến tranh giữa T. H. và CSVN chỉ có một sau đ ăm hơn và bắt đầu bước qua một giai đoạn khác, tuy kém phần rõ liễu nhưng không kém phần khốc liệt. Và Hà Nội, để đối phó không còn cách nào khác là trả một giá đắt hơn cho Nga Sô, chẳng hạn như chấp thuận cho Nga Sô thiết lập những căn cứ hải quân ở Đà Nẵng, Cam Ranh, Nha Trang, và nhờ vậy mới được Nga Sô đảm bảo cho sự sống còn. Có thể đây lại là con tính của Nga Sô để kiểm soát chế độ dân em Hà Nội. Dù sao dĩ nữa CSVN cũng đã đưa dân tộc và đất nước vào vòng luân quần khốc liệt của tranh chấp Nga Hoa, tổn hại lớn lao về sinh lực và nhân mạng phá mất mọi tiềm năng sẵn có trong lòng xứ thịnh vượng xử sơ đang đòi hỏi kiến thiết, canh tân, người dân Việt đang cầu mong chút thanh bình, thịnh vượng.

NGUYỄN TRƯỜNG THƯỜNG

THÁI : THỂ THĂNG BĂNG KHÓ TÌM

Từ khi 3 nước Đông Dương liên tiếp rơi vào tay của nhóm cầm quyền Hà Nội, con mắt của thế giới bỗng hướng về Thái Lan với một vẻ lo âu đầy thông cảm. Tại thủ đô Vọng Các, người ta cũng không giấu diếm những nỗi lo sợ cho số phận của một quốc gia đang nằm ở trung điểm của các cuộc tranh chấp giữa 3 đại cường quốc Nga - Tàu - Mỹ.

MỘT NGÀY ĐỂ CHIẾN VỌNG CÁC

Trên phương diện quân sự, mối đe dọa của quân đội Hà Nội bấy giờ đã trở nên trực tiếp về vùng Kampuchia, một "vùng trăn độn" thất thủ. Dưới chế độ Pol Pot, luôn luôn có những vụ chạm súng lẻ tẻ tại biên giới Thái Miến, nhưng người ta đều biết thừa rằng quân đội Khô Me đó không thể nào có lực lượng để tấn công Thái Lan một cách công khai và quy mô. Nhưng bấy giờ thì khác, hơn 100.000 quân bộ đội Hà Nội trang bị chiến xa và hỏa tiễn tối tân của Nga số đang nằm chính lỉnh tại cửa ngõ Vọng Các; đó là không kể 60 ngàn bộ đội khác đang đóng chốt ở Lào mới đây đã được tăng cường thêm một hạm đội giang đình để có thể vượt nhanh chóng sông Cửu Long bất cứ lúc nào.

Với một biên giới phải phòng thủ dài 3.000 cây số (tiếp giáp Lào và Kampuchia) và một số vùng biên giới ngổ ngàng cho một cuộc xâm nhập của hải quân CSVN, người ta thấy ngay rằng thể giữ nước của Thái Lan vô cùng mong manh. Trong trường hợp Hà Nội quyết định tiến chiếm Vọng Các thì họ có thể thành công chớp nhoáng chỉ trong vòng một ngày trời: đó là vì Vọng Các chỉ nằm cách biên giới Kampuchia 200 cây số với một đồng bằng thấp tập không chừng ngai vạt thiên nhiên. Thảm vào đó, từ trước tới giờ, chủ lực quân đội Thái đã được dời về vùng Đông Bắc (một biên giới Lào) và về vùng Nam (một biên giới Mã Lai) là hai vùng hoạt động nhất của quân Thái Cộng.

Như để xác nhận là những rắc rối đã bắt đầu, người ta đã ghi nhận 2 cuộc đụng độ xảy ra gần đây:

- Cuối tháng 12/78, trên sông Cửu Long, một tàu tuần tiễu của Thái bị quân Pathet Lào - Hà Nội bắn chìm bằng hỏa tiễn tại Nong Khai. Hạm đội Thái liền được đặt trong tình trạng báo động và người ta được thấy bên kia bờ sông có nhiều chiến xa xuất hiện. Ngay ngày hôm sau, cũng trên sông Cửu Long 150 cây số phía Nam Savanna -khet, lại một giang đình khác của Thái bị tấn công. Không quân Thái liền phản công và đánh chìm hai chiếc giang đình của quân Pathet Lào - Hà Nội và gây hư hại cho một chiếc tàu chuyên chở Nga Sô.

- Ngày 4/3/79, một toán gồm nửa quân Kampuchia, nửa quân Hà Nội đã vượt biên giới Thái, gây thiệt mạng cho một binh sĩ Thái cũng làm bị thương 2 người khác.

CON TINH TRUNG-LẬP

Trước một tình thế khẩn trương như vậy, mà nguồn gốc

là sự thất thủ của Việt Nam Cộng Hòa năm 1975, Thái Lan đã có gắng đi tìm từ 4 năm nay một thể đứng chính trị thích hợp với tình hình mới: một thể thăng bằng giữa 3 đại cường. Lý luận Thái Lan rất giản dị. Nếu biên được vùng Đông Nam Á thành một vùng phi liên kết, giao hảo cũng một lúc với Nga-Tàu-Mỹ thì may ra Thái Lan sẽ thoát được ra ngoài cái vòng luẩn quẩn thảm khốc: theo Mỹ, sẽ bị Nga đánh; bị Nga đánh càng phải lệ thuộc Mỹ hơn - Với sự xuất hiện của Trung Hoa như một đại cường thứ 3, Thái Lan đã thấy nỗi đó cái có hội để thực hiện con tính phi liên kết của mình. Con tính này đã được đem ra áp dụng theo nhiều giai đoạn:

1- Ngay sau tháng 4/1975 thấy rõ ý định của Mỹ là rút nhẹ ra khỏi Đông Nam Á, để lại trên chiến trường 2 đối thủ bất buộc sẽ phải giáp mặt nhau (Nga - Hoa). Thái Lan thừa dịp để yêu cầu Hoa Kỳ rút quân khỏi những căn cứ đặt trên đất Thái. Nhưng mặt khác, Thái vẫn giao hảo với Hoa Kỳ trên mặt chính trị và kinh tế, và tiếp tục nhận được sự viện trợ dồi dào của Hoa Kỳ về hàng hóa lẫn vũ khí.

2- Thành lập hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á (ASEAN) mà tôn chỉ là xây dựng "một vùng Đông Nam Á trung lập, hòa bình và tự do". "Trung lập" như để chiêu lòng Tàu, "hòa bình" để cảnh cáo Nga, còn "tự do" như để trấn an Mỹ.

3- Thiết lập bang giao với Nga Sô, Trung Hoa, Việt Nam, tiếp đãi các cấp lãnh đạo các xứ này một cách cởi mở và sẵn sàng thường tác về những hiệp ước cộng tác kinh tế, kỹ nghệ, thương mại v.v...

4 - Kết án đồng đều các cuộc vi phạm lãnh thổ của cả Hà Nội lẫn Trung Hoa, đòi hỏi "quân đội ngoại quốc" nhưng không nói đích danh quân đội nào, có mặt tại Kampuchia và Việt Nam phải rút về nước.

Trong ba năm đầu được đem ra áp dụng, chính sách phi liên kết của Thái Lan đã là một thành công tương đối. Lý do là vì cả ba đại cường đều tìm thấy cái lợi của mình trong chính sách này: Mỹ thì vẫn nắm chặt Thái Lan trong tay nhưng sự hiện diện của Mỹ đã có phần bớt lo liệu, còn Nga và Tàu thì không giầu được sự thích thú tìm một chỗ đứng mới tại 1 vùng từ trước tới giờ vẫn là vùng đất cằn.

Nga Sô, và theo sau là Hà Nội, đã dần dần đổi thái độ đối với tổ chức ASEAN, trước kia bị kết án là một con bài của Mỹ, nay trở thành một lực lượng đáng nói chuyên.Và người ta thấy các lãnh tu Hà Nội nói đuổi nhau thêm tiếng Vọng Các với nụ cười toe toét trên môi và bàn tay xin ăn. Trà lời sáng kiến của ASEAN Hà Nội cũng đưa ra để nghi của mình: "mở 1 vùng Đông Nam Á trung lập, hòa bình và độc lập". Sự kiện này chứng tỏ là bài "trung lập" của khối ASEAN cũng đã gây được không ít tiếng vang.

Song song với những liên lạc mới chớm nở với khối Nga, Thái Lan cũng không quên nói rõ sự giao hảo với Bắc Kinh, và hẳn người

ta vẫn chưa quên chuyển công đả trợng thế của Đảng Tiểu Bình năm ngoái tại Vọng Các.

NGỔ NGÀNG

Thế nhưng thời sự xoay chiều quá mau chóng. Thế đứng mới của Thái Lan chưa kịp vững vàng thì Hà Nội đã tung quân chiếm trọn Kampuchia, và Trung Hoa, để trả đũa, đã lần qua biên giới Việt Nam. Lời hứa hẹn của Hà Nội trở thành mây khói: hai chữ "trung lập" và "độc lập" dường nhiên không còn ý nghĩa với Thỏa Ước Quân Sự Nga-Việt, còn chữ "hòa bình" thì khỏi phải nhắc tới: chưa bao giờ trong lịch sử, nước Việt Nam lại có chiến tranh với tất cả các láng giềng của mình như hiện nay.

Trước những biến cố dồn dập xảy đến, Thái Lan lúc đầu cố giữ bình tĩnh, và khách quan để chờ vận chính sách quân bình của mình: như đã nói ở trên, Thái Lan đã đòi hỏi tất cả các "quân đội ngoại quốc" có mặt tại Kam-puchia và Việt Nam phải rút về nước. Giữ khi Hà Nội xâm lăng Kampuchia, Thái Lan cùng cả khối ASEAN không ngại kết án Hà Nội, đến khi Trung Hoa đánh qua biên giới Việt Nam, ASEAN cũng lên tiếng mong muốn đồng ý làm trung gian. Cuối tháng 3/79 thủ tướng Thái Kriangsak Chamnanand công dụ sang Mac Tu Khoa giữa khi cuộc chiến Hoa-Việt vẫn còn nóng bỏng. Quả thật, Thái Lan đã không từ nan một nỗ lực nào để giữ vững lập trường "đứng giữa" của mình.

Nhưng đó chỉ là bề ngoài. Sự thật là sự hiểu biết và những mũi dùi liên tiếp của Hà Nội đã đẩy Thái vào thế kẹt phải chọn đứng mình của mình. Với sự đe dọa quân sự trực tiếp của Hà Nội, cường quốc duy nhất có thể giúp Thái Lan phòng thủ tốt cuộc vẫn là Hoa Kỳ. Ngày 6/3/79, Hoa Kỳ đã thỏa mãn sự đòi hỏi của Thái bằng cách gia tăng viện trợ quân sự và cung cấp gấp rút thêm 18 phần trăm cơ F-5. Song song, Hoa Thịnh Đốn đã phải chính thức nhắc lại sự hỗ trợ của mình đối với Thái trong trường hợp này bằng văn bản công. Từ 4 năm nay, đây là lần đầu tiên Hoa Kỳ lấy một thái độ công khai và rõ ràng như vậy đối với Thái Lan: phải chăng cuộc tấn công Kampuchia của Hà Nội đã có hậu quả gián tiếp là lôi kéo Hoa Kỳ trở về Đông Nam Á 1 cách mạnh dạn?

Cuộc tấn công này của Hà Nội cũng đã đẩy Thái Lan gần gũi với Trung Hoa hơn. Thật vậy, để ổn định vùng biên giới của mình với Kampuchia, giải pháp tốt nhất đối với Thái Lan là được thấy quân Khô Me đó càng ngày càng mạnh để gây lo ngại thường xuyên cho quân bộ nhìn Heng Samrin, khiến cho quân Hà Nội không thể rảnh tay để tính đến chuyện phá rối Thái Lan. Và, về tình hay cố ý, Thái Lan cũng khó lòng không giúp cho Khô Me đó tiếp tục sống còn. Trên diện này, ng ta đã ghi nhận một chuyển hướng: đại Hà Nội và đại Bắc Kinh cũng đang tìm tòi tìm kiếm cách chung nhau. Quả vậy, cả hai đại đại loan báo là Thái Lan đã chấp nhận là đường vận tải tiếp tế cho quân Khô Me đó. Đại Bắc Kinh loan ra

(xem tiếp tr. 3)

PHIẾM LUẬN Chống Tàu cứu nước

Cái nhà nước lãnh quyền-quan-lý-tất-cả ở Việt Nam Kiavua ra lệnh tổng động viên toàn dân để lên đường đi dẹp giặc Tàu...

Hỡi ôi ! Cái bọn Tàu khôn khéo, thô bạo hung hăng hiếu chiến ấy (tất cả những danh từ bỉ ổi nhất nay lại được dùng để đập vào đầu bọn chúng)

Chúng nó thật đã quên nỗi lằn tua cay trong lịch sử! Nhân dân ta trước kia đã từng một mình dẹp bọn Tống, Minh, Thanh, Nguyễn... Huống gì giờ nay lại có thêm nhân dân Liên-Xô-xã-hội-chủ-nghĩa -anh-em một-lòng một ý !..

Lần này há chúng lại muốn mang xác sang đây hàng hàng lớp lớp để "chiến-sĩ-ta chiến thắng về vang? Quân-Đội-ta lại được dịp san xuất thêm vô số anh-hùng-thị-đưa-giết -giặc-Tàu, vô số Dũng-sĩ -Diệt-Tàu v.v...

Dưới sự lãnh-đạo-sáng-suốt của Đảng và Nhà-Nước, quân đội Nhân-dân-kiến-cường trong quá khứ đã dẹp tan cả Đế-Quốc Mỹ hướng hó gì bọn Tàu này chỉ đúng là một lũ cạp-băng-giấy.

Còn như ngày 30/4/1975 Đế-Quốc Mỹ đã phải trốn chạy nhúc nhếch cơ khác gì thú-xùa " đồng chí " Thoát-Hoa phải chui vào ống đồng tiêu-thấu; cơ khác gì Tôn Sĩ-Nghị bỏ cơ an tín chạy lẹ về cái nước Xã-hội-chủ-nghĩa-Anh-em-Mổi -hở-răng-lanh-kia đâu?

Thế mà nay cái Xã-hội-chủ-nghĩa-Anh-Em ấy đã " không còn là anh em nữa ! Chúng đã quên đi "bài học" vĩ đại về bại trận của Đế-Quốc Mỹ còn nong hổi. Tên Đế-Quốc đầu xỏ thỏ bạo hung hăng đến thế mà còn tan xác...

Cái chiến-thắng-vinh-h quang ngày 30/4/75 của Đảng và nhà nước ta đã vang danh thế giới, đúng là công-trình -cách-mạng-đúng-hàng-thứ-5 -cua-nhân-loại ! Tưởng đường ngày bùng nổ cách mạng 1789 tại Âu Châu hoặc Cách Mạng tháng 10 tại Liên Xô ! Thật là một ngày mà Đảng ta đã công hiến cho nhân loại một trang sử oanh liệt, một trào lưu cách mạng còn công bằng hơn Chúa Giê-Su và bác sĩ hơn cả Đức Phật...!!! Cái giống bại trận của Đế-Quốc Mỹ còn số số ra đó thì nay lại đến lượt bọn Tàu-Đại-Bại Trận...

Quả thật thế, chỉ trong vòng một thời gian ngắn đầu cuộc chiến quân đội ta với sự chỉ huy của Đảng từng vang danh là Đỉnh-cao-tri-tuê-loài-người đã loại ra khỏi vòng chiến hàng vạn tên địch, tiêu diệt vô số chiến xa và tịch thu hàng hươu vũ khí...

Càng đánh bọn chúng càng thua và chúng ta càng thắng! Tin tức chiến thắng về vang đã làm cho toàn thể nhân loại hồ hởi và khâm phục chúng ta lắm thay...

Nhưng đây chỉ mới là những thành quả đầu tiên chúng ta sẽ còn chiến thắng về vang hơn nữa... đánh đến " dinh lũy, sào huyết cuối cùng " của bọn chúng...

Chúng ta sẽ cùng " những dân tộc tiên bố " và " nhân dân-yêu-chuông-hòa-bình-trên-thế-giới " đánh cho đến lúc bọn chúng phải đầu hàng nhục nhả... (Phải biết rằng những Dân tộc tiên bố Nhân Dân yêu chuộng hòa bình trên

thế-giới rất hồ hởi, hăng hái khai thác tiềm lực chiến tranh to lớn...)

Đế-Quốc Tàu đang càng ngày càng sa lầy trong cuộc chiến ngày càng kiệt quệ, đầy mâu thuẫn trầm trọng trong nội bộ, y hết như đế-Quốc Mỹ trước kia. Trong khi nhân dân ta lại quyết-xiết-chặt hàng-ngũ-sau-lung-dáng-Quần-đội-ta thừa thắng vô địch, chỉ biết toàn đại thắng và Đại-Đại-Thắng Xuân Hạ Thu Đông v.v...

Chúng ta quyết nối tiếp con đường chí đạo sáng suốt nhất thế-giới của bác Hồ đã vạch ra (phải nhớ Bác Hồ là một chính trị gia vĩ đại, Nhà xã hội học lừng danh, Tư tưởng gia có ý nghĩa to lớn, nhà đại cách mạng chân chính nhà đại Kỳ giả thời trước nhà đại Tiên tri biết trước thời cuộc, nhà đại Văn hào với vô số tác phẩm hay tốt đỉnh, nhà Thi sĩ đang là bậc thầy của tất cả các thi sĩ, nhà...vi đại, nhà v.v...)

Ồ hỡi ! Đến cái nước Mỹ, mạnh khùng khiếp của thế kỷ 20, đế-Quốc hùng mạnh nhất hoàn cầu còn phải chịu đầu hàng nhục nhã thay ! Một nước để từng hạ nước Mỹ, thì rồi đây từng gì cũng phải được, đánh đâu thắng đấy, trên thế-giới cũng sẽ không còn đế-Quốc nào là không bị đánh ta tiêu diệt được.

Miền là nhân dân ta chịu trường kỳ gian khổ, tiết kiệm thắt lưng buộc bụng đời lại và gì nhiều tăng-gia-sản-xuất-nhiều-hơn-nữa...

Những bài biết giai đoạn Chống Tàu Cứu Nước chỉ là giai đoạn đầu mà thôi đấy nhé. Chúng ta còn phải tiến xa hơn nữa, phải giải phóng cho Nhân Dân Trung Quốc áp em đang quần quai dưới ách bức bóc lột của bè lũ cầm quyền phản động Bắc Kinh!

Cùng như chúng ta đã hàng hái giải phóng cho Nhân Dân Lào và Kam Pu Chia vượt thit... Đẹp tan bọn cầm quyền Kam Pu Chia quý quail!

Theo kinh nghiệm trong quá khứ đã cho thấy thì việc giải phóng cho Nhân Dân Trung Quốc như thế chẳng có gì là khó khăn cả. Miền là toàn dân phải kiên trì "kinh qua-gian-khó-đé-di-đén-thăng-loi-sau-cùng", phải hổi "thi-đua-lao-động-tốt", vượt-chi-tiêu-sản-xuất-hơn-nữa, làm tròn kế hoạch ngũ niên, thập niên, bách niên! do đảng đề ra ! Chúng ta phải hoàn thành sứ-mạng-cao-cá-mà Nhân-Dân-yêu-chuông-hòa-bình-trên-thế-giới đang mong đợi ở chúng ta...

Rồi đây, chúng ta sẽ lập ra một cái Mặt Trận Giải Phóng Trung Quốc ở đầu đó trong rừng bên Tàu, kể cả một chính phủ ở đầu đó trong mấy cái hầm dưới đất, và một thủ đô đứng đầu đó trên mây cái gò đất (tưởng tự theo kinh nghiệm quá khứ của Mặt Trận Giải Phóng miền Nam lúc trước). Chỉ trường chính trị của cái chính phủ ấy thế nào cũng phải có cho được hai chữ Trung Lập. Vì kinh nghiệm cho thấy hai chữ ấy thời nào cũng có tính cách đồng viên rất phân khởi !!!

Chúng ta sẽ kêu gọi nước Liên Xô vì đại giúp đỡ chúng ta, sẽ là hậu thuẫn lớn của chúng ta để chống đế-Quốc Tàu ! (giống như lúc trước

(xem tiếp tr. 5)

Mấy bon cầm quyền Hà Nội trong tháng vừa qua, giống như một lũ hề lão vầy.

Thật vậy, trong khi quân đội Trung Hoa đang rút về chân đất một cuộc chinh phạt nền thần thi này hề lão bắt đầu tuyên bố lếu lếu. Không biết lếu hề nào tuyên bố cần rằng: " Bầy hề cho phép chúng nó rút lui về đây ! " Nhưng tờ Nhân Dân đã cho thế là thật, còn bần thêm rằng " nếu chúng nó không biết điều mà rút lui thì sẽ phải chịu đòn ! ". Cao thượng thật.

Còn nê cách đây chẳng bao lâu trước khi quân Trung Hoa tấn công, mấy lão hề la o bỏi hóai như lớn sắp bị chọc tiết, đòi Liên Hiệp Quốc ngăn cản mũi dùi của Trung Hoa.

Rồi Lào Cay, Cao Bằng, Lạng Sơn nổi đũa nhau rớt. Nay cho phép chúng nó về đây !

Lần sau Đặng Tiểu Bình có xuạ quân qua nhờ phải xin phép trước nhé !

NHÂN TÀI

Mà quân đội Trung Hoa có sang chinh phạt như đánh vào bùn vầy là nhờ bên này mấy lão toàn là nhân tài.

Nhân tài thứ nhất là lão Đổng. Sau khi quân Trung Hoa về hết rồi Đổng mới dám cầm cần câu đi ra bờ hồ gài dình câu cá và tuyên bố với một ký giả ngoại quốc rằng: " Đấy anh xem tôi có sợ đâu ! "

Nhân tài thứ nhì là lão Giáp. Lão này thì phải gặt huy chương. Đoán cái gì cũng trúng cá: Lão đoán trước là quân đội Trung Hoa sẽ thất bại vì năm lý do:

- Cấp chỉ huy quân đội TH quá già nua
- Vô khí' của Trung Hoa quá tồi tàn
- Không có đồng tâm nhất trí' cách mạng trong hàng ngũ quân đội tất sẽ tan rã.
- Công luận thế giới sẽ cảnh cáo Trung Hoa.
- Nga Sô sẽ nhảy vào vòng vây.

Rút cục mấy chục ngàn bộ đội Việt Nam bỏ mạng, bao nhiêu hầm vùi khí' ở Lào Cay và ven biển bị phá hết troi, trong khi đó thì máy bay Mig 23 của Hà Nội không có chiếc nào lên không trở lại được vì không có phi công nào biết lái hết.

Còn Nga Sô thì hứa sẽ can thiệp... khi nào gà mọc răng

ÔNG BẦU

Và cũng vì gà chưa mọc răng nên Bép Nép lo nhiều về việc chính đôn nổi bộ hơn là lo cho đàn em Việt Nam đang chơi với.

Quả thực tại Nga Sô đang lục đục nổi bô. Biết trước là Bép Nép sắp cũ, một số cán bộ đang hơ hực hơ vai tranh nhau cao thấp.

Những Bép...p ta tuy mang bệnh vẫn muốn chứng tỏ mình là xếp và tuy già nhưng vẫn còn dẻo còn dai ! Bên bày tỏ bỏ phiếu áp dụng hiến pháp mới do chính bản vẽ ra để củng cố địa vị và lừa chon đàn em. Và tất nhiên kết quả đã vượt ngoài sự mong đợi: gần 99,99% người dân đã đi bầu quốc hội và hầu hết các ứng cử viên dân biểu đều được nhưng tỷ số mà có thể làm các lãnh tụ các ứng cử tự do thém thưng. Nào có ứng được 98%, có ông 97%, ông nào mà 85% thì là quá kém, phải biết mà liệu vì tỷ số yếu tức là bị đánh chằm chằm đến kén đó !

Còn Bép Nép mà ra ứng cử thì chắc chắn sẽ được 100%

CHUYỆN GÃN CHUYỆN XA ...

phiêu: kẻ cả phiêu của những tháng rở, tháng gàn, tháng điên... và những tháng phản động mà chế độ sinh ra.

ANH EM HÒA BÌNH

Trong khi các nước anh em Cộng Sản chúng nó đang xấu xé nhau, Việt Nam thì đánh Khô Me, Tàu thì đánh Việt Nam, Nga thì đe dọa Tàu, thì ký giả tây phương chia làm hai phe. Phe thì cho rằng nếu Nga mà xông vào nữa thì sẽ đe dọa hòa bình thế giới. Còn phe kia thì nghĩ rằng anh em Cộng Sản chúng nó chẳng can gì đến mình.

Có điều chắc chắn là Nga không nhảy vào không phải vì sợ đe dọa hoà bình thế giới hoặc thường gì Trung Hoa để hai phe ký giả được hài lòng.

Thật ra chỉ vì Nga cũng sợ. Về lại chỗ tôi gì mà liều cho một đứa đàn em không đáng kể. Hà Nội mà cứ bị nên thì cứ mặc, hỏi đâu mà liều cho bạn nó. Còn hiệp định được ký trính trong ngày nào thì cứ gác đó, phải đối qua loa cho có lệ thể là đủ lẽ

rồi. Nhìn cảnh anh em Cộng Sản đối xử tệ với nhau như vậy mà anh chàng Marchais, đầu xô Cộng Sản Pháp vẫn tuyên bố rằng: " Xã Hội Chủ Nghĩa là hiếu hòa "

Chẳng biết anh ta đang cầu nguyện hay là đang tưởng tượng ?

LĂNG GIÊNG XÔN XAO

Thấy Trung Hoa táo bạo tấn công Việt Nam, các láng giềng đều thất kinh lo âu khôn xiết.

Lào trước nhất vốn do quân đội Hà Nội chiếm đóng với phải chúng tỏ một thái độ luôn cúi hờn với Hà Nội. Sou -phanouong Khiệp đảm tử Văn Tường chạy sang Pnom Penh, lấy lòng quân đội viễn chinh và chính phủ bù nhìn của Heng Samrin.

Thái Lan thì cũng rồi bởi, lo lăng vù cùng và Kriang - sak Chamanand là thủ tướng của vua Bhumidol cũng phải lái máy bay sang về vượt nước Nga.

Nhật là đại cường quốc kinh tế cũng bị đặt vào thế

khó xử đành loay phải bắt cả hai tay chơi cả với Bắc Kinh và Hà Nội.

Còn ngay ông hoàng Siha - nouk thì được biết ông vừa xuống tóc mặc áo cà sa. Chẳng hiểu ông đang tụng niệm cái gì ?

Giá mà Xã Hội Chủ Nghĩa chúng nó cũng rủ nhau xuống tóc đi tu cơ có phải Đổng Nam A' bốt đờ máu không ?

GIẢ HAY THẬT ?

Trở lại chuyện Nhật Bản có ý đồ bắt cả hai tay muốn chơi cả với Trung Hoa và VN, người ta không khỏi vi' dân tộc Nhật như mấy anh lái buôn. Ai cũng chơi hết miền thì bán được hàng. Đành rằng nước Nhật sống nhờ xuất cảng muối nhập cảng. Đành rằng nước Nhật đã phải hy sinh bao nhiêu năm để chiếm được địa vị ngày nay của họ. Tuy nhiên họ đã trở thành một đại cường quốc. Và một đại cường quốc không có quyền có một thái độ lái buôn, nhất nhạnh lái lối bắt ké bán hay thủ.

Rõ ràng thì trước Trung Hoa vi' đại với 1 tỷ dân vào cuối thế kỷ 20 này. Rõ ràng thì trước Việt Nam tuy nhỏ so với Trung Hoa nhưng với 50 triệu dân là một thị trường cực kỳ quan trọng. Tuy nhiên Nhật phải chăng cho rằng với ve vãn Đổng Tiểu Bình với tuyên bố tiếp tục giúp Hà Nội là 1 đường lối tốt nhất ?

Thật là giả tạo và hời hợt. Anh lái buôn vẫn nguyên anh lái buôn dù rằng quá giàu mạnh. Có một câu chuyện mới xảy ra tại Nhật Bản làm người ta buồn cho cái tâm cường quốc đó: nguyên ông hoàng Hiro Hito được chụp ảnh đưa lên báo mặc áo phục, đeo cà vạt. Chẳng hiểu Báo chí khai thác ra sao mà chỉ có ít ngày sau đó luận Nhật chia ra làm hai phe.

Phe thứ nhất quyết rằng cả vạt của hoàng đế Hiro Hito cũng phải cắt bỏ. Hiệu này là của Tây được dân Nhật ưa chuộng nhất.

Phe thứ nhì thì cứ nhất định cả vạt Hiro của hoàng đế Nhật thật ra là giả hiệu. Hai phe chỉ chèo nhau đứ độn và quyết định tấu xin hoàng đế giải quyết hờ.

Chẳng hiểu hai phe nghĩ gì nhưng cả hai đều đặt Hiro vào thế khó xử. Nếu là Hiro mà giả' hiệu thì thể' ra đến ông hoàng đế cũng đeo đồ giả và bị lừa ? . Nếu là t hủ' thiết thì không lẽ nhìn nhận là đeo đồ nhập cảng trong khi cả nước lo xuất cảng ?

Cứ nghe chuyện cả vạt của Hiro Hito thì người ta cũng hiểu được phần nào cái dân tộc hời hợt đó. Chẳng hiểu chuyện đó có thể xảy ra tại một xứ nào nữa không ?

THÀNH CÁ'

Nhân nói chuyện các hoàng đế thì người ta không quên hoàng đế Pa -lavi của xứ Ba Tư người đã đem theo 5 tỷ đô la để dưỡng lão hưởng nhàn trong cảnh lủi vng. Sau khi ông hoàng ra đi thì Ba Tư được trời đất phủ hộ cho mấy ông thánh con. Nào là thánh Khomein, thánh Taleghani, thánh Safdari v.v...Thánh nào cũng là thánh cả. Có

thánh ra lệnh bắn người như ngựa, có thánh thì tiểu lâm có hạn, có thánh làm giàu rất nhanh, càng loan càng giàu. Còn có thánh chưa ở nhà toàn liến thanh, bazooka, đạn dức, dao găm v.v.

Các thánh ayatollas sanh ra nhan nhân' mà càng nhiều thánh thì cái xứ Ba Tư càng đảo điên, loạn ly.

Thế giới cũng đã từng được ngưỡng mộ các thánh Hitler, thánh Staline. Ngày nay các ông thánh con nước nào, cũng có vài ông, nhất là tại mấy nước Cộng Sản.

Vô thân mà !

ĐỂ TINH

Trên đời này người ta có để sung sướng khi để tinh..

Như con cho ợn gì cũng thấy ngon; người ta, có thể nói kiếp con cho để sung sướng thì. Loại người thì cũng vậy. Khi khó tính được, mỗi cung nhân nô, khi để

thì dứt một cung vui tươi. Tai Hoa Kỳ lúc này có một vài nhân vật cao cấp để để tuyên bố rằng: " chính sách của Hoa Kỳ tại Việt Nam là một thành công từ 25 nay "

Thành công thế ! Ngay từ hồi nghị Geneva, Hoa Kỳ đã phải đồng ý phân chia Việt Nam làm đôi. Đến khi đưa ông Diệm lên cầm quyền vài năm sau lại phải phải Cabotlod-ge sang lật. Đến mấy thời kỳ sau này thì hề không hết thành công. Chẳng quyền nào được Hoa Kỳ lên để tham những hạn chấp quyền trước và đều rớt xuống như sung cá. Rồi phải ngồi chờ bàn hỏi nghị với cái mà người ta gọi là Mặt Trận Giải Phóng. Và rút cuộc đánh long rút khỏi Việt Nam một cách vội vã.

Hai mươi lăm năm thành công như vậy thì ai cũng có thể thành công được hết. Mục đích mà là đánh đầu thua đó thì trên nào cũng về vng cá !

Đời gì mà không ăn liên hoan đi ?

LẮNG LẮNG MÀ NGHIE

Đường lối ngoại giao Hoa Kỳ đã thể lại cơn mấc phải cái bệnh thất thế đời khi còn ngợ ngợ nữa. Hoa Kỳ có hàng giúp đỡ nghèo, bố mỗ hỏi nước mặt của công dân mình để họ trợ dân miền nước tiểu thì lại càng bị coi là để quốc. Bộ hàng tỷ đô la để giúp đỡ một số nền kinh tế đang suy sụp... thì không những bị hiểu lầm mà lại còn bị ghét nữa.

Hỏi rằng không thật, thà thì làm sao ra đến nỗi đó !

Về mặt quốc tế thì Hoa Kỳ còn phải học Cộng Sản nhiều. Anh em Cộng Sản nó để quốc với nhau lắm nhưng lại khéo che dấu dưới danh nghĩa anh em một nhà. Nhìn Nga với VN chẳng hạn. Anh em thường nhau ra riết. Cứ tưởng là Việt Nam nào cũng có một anh Nga đứng đàng sau giúp. Và nếu cần còn có thể dắt dắt, chủ báo, khuyến cáo và đôi khi còn dọa nạt nữa. Thành ra mấy anh cán bộ hay bị tất giắt mình !

Mà Việt Nam với Khô Me cũng vậy. Tinh anh em cũng ra rít lẩn. Những anh Khô Me nào tú cấp bức. Quan trường trở lên đều có một cơ' vẫn Việt Nam đứng sau " hồ trợ "

Ờ ! Thường nhau kiểu ấy có ngày em nó ngai thờ mà chết mất !

TRƯƠNG VĂN LINH

chống Tàu cứu nước

(tiếp theo tr.4)

Chúng ta đã kêu gọi nước Trung Hoa vi' đại giúp đỡ chúng ta, đã là hầu phương lớn của chúng ta để chống đế quốc Mỹ'. Liên Xô sẽ là mới và chúng ta sẽ lại là rằng.

Chúng ta cũng sẽ phát động những phong trào phản chiến khắp nơi tiếp tay với chúng ta để làm đế quốc tuấn tũ đi đến suy sụp. Bon phần chiến cữ trong lần chống Mỹ' cũng nước lúc trước, nay đã thành phần động cả. Rồi phùng có hề gì, phải tìm kế khác, có thời nào chẳng có những người ngờ nghệch, lẩn lẩn, để tin, kẻ ca' ngu dai...

Chúng ta sẽ thành lập nhữ lực lượng thứ ba, thứ tư, thành phần chính trị thứ năm, thứ sáu v.v.. Nước Tàu sẽ bị chúng ta phân hoá, quân chúng Tàu sẽ bị chia rẽ tan nát trong nội bộ, sẽ lung lay tận gốc rễ. !

Hơn nữa nếu kẻ thù vẫn chưa khiếp sợ thì chúng ta sẽ trốn sống một số dân chúng để làm giống như hồi Tết Mậu Thân ở Huế hoặc bắn đạn pháo kích vào thành phố cho nó tự do ở khắp nơi, ám sát, khủng bố là xong chuyện ! (Bon Ngụy gần ở miền Nam đến nay vẫn còn khiếp sợ chúng ta như họ vẫn thường gọi tên một con đường là Đại Lộ Kinh Hoàng).

Chuyến chiến thắng chắc chắn của chúng ta và bại trận của Đế quốc Tàu chỉ còn là vấn đề thời gian, thành phố Bắc Kinh thế nào cũng sẽ là một thành-phố-mang-tên- người, sẽ mang tên một vị lãnh tụ nào đó của Đảng ta.

Nước Việt Nam xã Hội Chủ Nghĩa sẽ rất hùng mạnh, đến ta sẽ sung sướng như ở trên thiên đàng (mọi người sẽ tha hồ ăn cơm, ai cũng sẽ có xe đạp, có đài" tay đeo dây đeo hồ "không người lái", 5, 6 công số v.v...) Điều ấy đã chắc chắn lắm.

Quân đội của chúng ta sẽ cực kỳ mạnh mẽ, hùng hậu

nhất trên mặt đất. Một quân đội Bạch chiến Bạch thắng. Chúng ta sẽ tìm xem có nhân dân nước nào chưa được sống sung sướng trong cảnh Thiên Đàng Đờ như chúng ta thì chúng ta sẽ giải phóng giúp, hoàn thành Nghĩa Vụ quốc tế Vinh Quang mà Anh em Xã Hội Chủ Nghĩa vi' đại đã giao phó.

Thái Lan, rồi đến Má Lai, Phi Luật Tân, Nam Dương, Thổ Nhĩ Kỳ, Ai Cập, toàn là những nước đang bị Đế Quốc xâm lăng, rồi biết đâu còn đến tận Âu Châu, Phi Châu và Mỹ Châu!

Đất nước chúng ta sẽ là nơi tiếp tục phát sinh ra những thủ Đỉnh-cao-trị-tuế-loại-người cho thế giới noi theo, cho các thế hệ loài người chiêm ngưỡng, cho tất cả sự sạch có kim phôi rập mình thân phục...

Lịch sử của thế giới rồi đây sẽ phải ghi chép tượng tẩn về truyền thống cách mạng, liên tục đánh phá khắp nơi của Đảng và Nhân Dân ta!

Thế những...

Một ngày kia, nhiều năm về sau nữa, loài người sẽ tìm thấy trong lịch sử nhân loại những giống ghi như sau: " Có những người hiền hoà đã không thể chịu đựng nổi ách cai trị của bọn điên cuồng chạy theo chủ nghĩa cộng sản quốc tế, họ phản bội quê hương, họ bán thân nước, tàn sát đồng chủng, dọa dẫm dân chúng và xô đẩy dân tộc vào tận thẳm chực giết triền miên...

" Những người dân dốt khất lẩn thẩn, khôn ngoan của nước Việt Nam đã nhất tể cùng nhau đứng vững lên lật đổ' bọn cầm quyền, phá bỏ Đảng và Nhà Nước Cộng sản, để thoát họa diệt vong, để xây dựng một Tổ Quốc mong mới hoà bình chân thật, yêu chuộng Tự Do và Nhân Bản ".

TRẦN VĂN THIÊN

BỨC THƯ

MINH ĐỨC HOÀI TRINH

Anh

Trời âm rỗi tha hồ day sấm, tha hồ làm việc đêm và khỏi thấc mồi vì cái nạn lữ sư, vì ngại gió và khí lạnh chui qua cửa sổ. Không phải là thứ "gió lọt song đào" lãng mạn của các cô thôn nữ xưa, mà là thứ gió buốt chân làm tắt nguồn cảm hứng. Cả chục năm rồi, vẫn chưa giải quyết được cái vấn đề làm sao để đêm day khỏi lạnh. Chỉ vì bất tài, chỉ vì mất nước, chỉ ngày xưa tôi đã giải quyết bằng cách bỏ hết đũa về xứ, và quã lá thân tiên. Đêm nào mất ngủ, chầm ngủ là không thêm ngủ nữa. Dậy sang bàn làm việc ngay, nhờ vậy mà có thể sáng tác phong phú, mỗi lần được một lần gió nhẹ hắt xuống mặt vào lại như giúp mình tăng thêm cảm hứng.

Những phải nhận rằng tôi bất tài, bất lực vì biết có những bà những ông mỗi sáng vài năm đã tao, được một cuộc sống đầy đủ, có sự làm ăn vững vàng, chẳng biết họ học sách nào, giá họ mở trường dạy những điều hiểu biết khôn ngoan ấy cho chúng mình đến xin thụ giáo. Anh có ghi tên học không, tôi cho địa chỉ.

Kể anh nghe một mẩu chuyện, nhân có mấy người quen mỗi sáng nghe họ nói chuyện quê nhà thật đáng buồn. Những bà vợ trẻ, phải làm gì để sống và để nuôi lũ con trong những năm tháng chống đi học tập. Để rồi lúc chống trở về, biết rằng thành phần nguy, khó cắt đứt lên, thời kỳ đánh can đảm gạt cảm tính cho chống liều thân vượt biển một mình may ra còn có ngày tái hợp, để ở nhà rồi cũng đến vào tù lại hoặc sẽ chết trong tù. Đó là số phận của bao nhiêu người dân miền Nam. Ai sống ở miền Nam mà không dính dấp ít hay nhiều với nguy. Người nào trốn được ra này cũng là một nhân vật đặc biệt. Một mình với 9 người trên chiếc thuyền gỗ bề dài 7 thước bề ngang một thước 6

Nửa đồng thuyền gầy lả, ông ta phải chui đầu ra ngoài cầm bó cái bánh lái, sợ sóng đập làm vỡ thuyền. Muốn nằm phải nằm dài xuống, hai tay và đầu dựa ra ngoài có người nắm giữ chân ở trong, sợ bị sóng kéo tuột xuống bể. Sáng được mấy hôm rồi sau ba tháng ở trại tù nạn mà con người lúc nào cũng ngơ ngác, lúc nào cũng nhìn xa với ra của số. Tìm hiểu mãi mới biết đó là cái nhìn "vọng dương", cái nhìn của người đang mong chờ, cách bạo nhiều đại dương là quê hương, là nơi có mẹ già, có vợ trẻ và lũ con đang chờ đợi. Hồi cái gì gọi nhớ quê hương nhất? Trả lời: "mỗi khi nhìn gia đình ai sum họp". Ông ta còn nói rằng những bữa ăn thật tâm thường ở đây là những bữa giờ của xứ xa. Mỗi gia đình chỉ được mua nửa kí thịt heo mỗi tháng, và phải thịt thêm rồi tùy đó mà mua chút không phải miếng thịt nào cũng được. Hôn nhân là không có thịt bò, chắc hẳn thịt bò chỉ để dành cho đảng và bác mà thôi chẳng. Trừ phi ra chợ đen với giá rất "điên".

Tình trạng này người miền Bắc đã biết từ 30 năm nay, và cứ ngỡ rằng miền Nam nghèo đói, vào giải phóng cho họ được ăn nửa kí thịt mỗi gia đình, vào rồi mới biết là bị lừa !!!

Những chuyện này anh cũng biết rồi nhưng tôi vẫn kể vì thấy quá mỗi người dân Việt là một "con nỏ" của định mệnh. Nói chuyện với con người "vọng dương" xong, tôi chợt nhớ đến hai câu trong Tập Sở Tử, thiên Đại Tử Mệnh "Bi macro bị hề sinh biệt ly, lạc mạc lạc hề tân tương tri" (không gì buồn bằng sống mà phải xa nhau, không gì vui bằng mới quen biết nhau). Nghe hai câu ấy mình phải thấm thía hiểu nỗi khổ, nỗi hận của Khuất Nguyên. Những tôi để nghị với Khuất Nguyên chưa lại mấy chữ trong câu thứ hai để cho phù hợp với tâm sự ngày nay của chúng ta "Bi macro bị hề, sinh biệt ly, lạc mạc lạc hề, ở hương quy" (không gì vui bằng được trở về với quê hương cũ).

Anh có đồng ý không? Thật mà, tôi nhớ hồi xưa, mỗi năm về xứ lúc máy bay bắt đầu đáp xuống Thái là tôi nóng ruột, giận vì còn phải vào phi trường Thái nhìn em ở quê nhà tìm tư bốn chộn chờ mong trở lên máy bay ngay chịu trận thêm một giờ để được nhìn mặt quê hương. Hân những người Việt nào cũng đều mang tâm trạng ấy.

Những quê hương thời nào chứ quê hương thời buổi này, ngày giờ này, về quê mà lo chạy tiền đi vượt bể nữa hay về để vào rừng phục quốc. Con người có cái nhìn "vọng dương" mà tôi vừa kể còn ngày nay quê hương lại nặng vật dè tham nhũng. Ai có giấy nhập cảnh, chiếu khán, rồi vẫn còn phải kei thêm mấy lạng vàng mới ngồi trên máy bay chứ không phải các thứ giấy tờ và cái giấy máy bay thời mà đi. Nói cho anh và các bạn biết, ai có bà con họ hàng dù đã xin giấy tờ cũng phải liệu mà lo gửi tiền về cho cán bộ con, cán bộ lớn bỏ túi.

Bây giờ sang mục báo biết tin văn bút của chúng tôi cho anh nghe, còn ba tháng nữa tôi đi họp, vào mỗi nhân được mười đồng của cơ Quan Thanh Thành giữ từ Hoa Kỳ sang cho để mua vé, thay mất tất cả anh em ở quê nhà xin tạm ổn. Anh nói hộ với cô Thịnh nhé. Lại còn phải xin anh cái chính hồ là tờ Việt Nam Báo Khuất không có tới vào đây, các anh để tên vào như có một số báo chí thì ngày cộn quê hương, miễn tên bỏ vào cho vui của vui nhà, thì với tờ V.N.B.K cũng vậy. Tôi hoàn toàn không có dính dấp vào. Lo trả nợ cho tờ báo HVN cũ đến bây giờ còn chứa xong đâu có sức mà đi lo thêm một lần nữa.

Thư dài chưa anh, xong bức thư này tôi phải ra sơn xuống bả thư rồi còn tư tưởng bằng cách ra hiệu sách ngắm sách mới, xem có gì thì con cháu và còn muốn. Tư sách qua đây, toàn những thứ đang nâng niu với tôi mà thôi, người khác chưa chắc đã thích. Hôm nào anh đến cho liếc tu sách. Thu sau sẽ kể anh nghe, ngày xưa người ta làm thế nào để ghi được cả bài thơ trên mảnh xương. Hẹn anh thư sau và thăm tất cả.

M. Đ. H. T.

Gửi người viễn khách

Mùa Thu 76 trước khi rời bỏ quê hương

Viễn khách hồi ! về đâu trong chiều lạnh
Ta nhớ người từ đó ấy ra đi
Đất Văn Lang đã khập mình yên ngủ
Bong ngửa hồng tan gió trên đời non
Cổ cây này hơ vào tù lâu rồi
Ở quê cũ, tìm vũng trời kỷ niệm

Núi sông thiên, gió vang vọng tiếng quốc hồn
Lời thơ sông, chìm sâu trong địa ngục
Viễn khách hồi, hãy tình lòng cho ta nhân
Nước non này từ đó ấy ra đi
Gió thu buồn thổi dụ đưa cảnh trúc
Tiếng ve sầu như lắng rụng trường xưa.

Còn đâu nữa tiếng chuông chiều ngân vọng
Ánh dao bào rúc lửa nét chính nhân
Cổ cồn chẳng, chỉ mãi đỉnh rêu đỏ
Thoảng hồng trầm phảng phát bóng oan khiên
Đời sống núi cách ngàn ngàn đời
Thanh giá buồn, để nát giáo đường

Viễn khách hồi, bóng ngửa hồng mặt hút
Tìm đời non hay lạc bắc tha ma
Cho ta gửi đến người đồng khổ lạnh
Đề mai này ta trở lại, cố hương
Tìm người xưa, dấu cũ thấp hường lòng
Và xin chết, một lần nơi yêu mến

Viễn khách hồi ! Tình ta là tất cả
Ta yêu người, yêu cả nước non này
Nếu phải sống, đừng để lòng hoang lạnh
Bờ giá bằng không mà đức non cội
Hãy ghi nhớ tiếng đàn lòng ta nhân
Tổ quốc này chỉ có một trái tim

Người ra đi khắp phương trời diêu vơi
Cổ cồn chẳng lối TÂM NGUYỄN năm nào
Thanh kiếm báu quyết nũa hồn vọng quốc
Người đã mài gươm đất để TRƯỜNG SƠN
Máu anh linh hun đúc chí kiên cường
Đưa viễn khách đi qua thời thơ ấu

Viễn khách hồi ! Đất TIÊN RỒNG nên xiết
Đầy Trường Sơn bằng phủ huyết cảm hơn
Sông bể can bởi sắc người oan tử
ĐEN THANH rên gục ngã dưới cờ hồng
Xác tên Hồ khiêu khích cả muôn dân
Vong quốc hân đền BA ĐỊNH ngạo nghê
Thăm lương cây, giờ chỉ thấy hoang sơ
Thành phố chết, vắng trẻ thơ cắp sách
Thiếu tiếng cười ngân giọng học ẽ... a
Sinh hoạt xưa giờ chết ở đâu rồi,
Viễn khách hồi, cơ thấy chúng LUMỌI RỪNG CUÔNG TIN

Tổ quốc ơi ! Anh linh người liệt khét
Giờ non buồn, chìm quốc căt bi thường
Hơn bốn ngàn năm lý, nào mai một
Đề hân sâu, lương tuế với tiên nhân
Nhìn đền xưa gây đổ được sao đành
Và dân tộc đang trên đường bức tử
Viễn khách hồi ! Người với ta là một
Đong máu đào của huyết quả RỒNG TIÊN
Cổ hay chẳng ta đau xót nghẹn lời
Và về buốt trong tâm cùng sỏi đá

" Một con ngựa đau, cả tàu không ăn cỏ "
Ta nhân người chia sẻ nỗi đau này

PHẠM HỒNG TÂN

Gia chánh

Trả lời bà Delevaux :
LÀM SAO CHO BÁNH CUỐN
MỀM, MỎNG MÀ KHÔNG NÁT

Muốn cho bánh cuốn mềm mọng mà không nát, thì pha vỏ bánh cuốn với các vật liệu và cần lượng như sau :
- 1 hộp bột bắp Maizena 350g
- 1 hộp bột khoai Fecule de pomme de terre 250 g
- 1,5 lít nước ấm ấm
- 3 muỗng súp dầu
- 1/2 muỗng cà phê bột ngọt
- 1 muỗng cà phê muối
Tất cả các thứ trên trộn đều, để 2 hay 3 tiếng đồng hồ cho bột nở đều trong nước Dung chảo Tefal để trang bánh, chảo này chỉ nên dùng riêng để làm bánh cuốn thôi (nếu dùng để xào đồ mặn thì dầu chảo sẽ bị xát, tráng bánh cuốn sẽ bị dính)
Lấy khăn Kleenex hoặc bông gòn thấm dầu lau chảo.
Muốn cho áo bánh cuốn mọng và mềm thì xin để ý kỹ 2 điểm sau :

1- Để chảo lên lửa, chảo hơi nóng thì đổ một lớp bột mỏng vào, thoa bột cho đều nhanh tay trên mặt chảo (tránh để lửa nóng quá, bột chín nhanh, kêu xèo xèo và áo bánh bị rỗ). Bột trắng mọng thì áo bánh sẽ mọng.

2- Đổ bột xong, đẩy nắp vung lại ngay, để nhớ lửa rồi trút áo bánh ra, dùng để quơ lâu. Lâu lâu lại lau chảo với khăn Kleenex thấm dầu.

Muốn cho áo bánh thơm, lấy dầu đã dùng để phi hành đem thoa lên đĩa, rồi trút áo bánh lên đĩa này, bỏ nhân vào cuốn.

Nhân làm với 1 phần thịt lợn xay (echine), 1 phần hành thái nhỏ, nấm mèo, nấm hương, tôm tươi, tất cả nêm đều với tiêu, muối, bột ngọt. Rang tôm cho thơm rồi mới rang thịt sau. Trước khi lấy chảo sẽ bị dính)
Lên bánh - BÀ TUYẾT ANH

Lớp gia chánh do bà Tuyết - Anh phụ trách : xin liên lạc 36 rue J.B.Clement 94 Villejuif. ĐT: 678.85.99.

Diễn đàn tự do

Để họ trả lời ...

Đã bốn năm miền Nam rơi vào tay Cộng Sản. Thời gian bốn năm thật là ngắn ngủi, nhất là trong lịch sử của 1 nước. Nhưng đối với nước ta, thời gian này đã chứng kiến vô số những sự biến đổi nhanh chóng. Điều chẳng may là tất cả mọi biến đổi cho nước ta, m 8 i ngày như làm quy xuống thêm một nấc mà ngừng đầu 1 ẽ n chẳng thấy triệu chứng gì có thể cứu vớt.

Trước nhất là "hạnh phúc" của toàn dân đang đi v ả 9 những lúc đen tối nhất của lịch sử. Gia đình bị CS phân tán, người làm lên trên công trường, người cày ải ngoài vùng kinh tế mới. Cảnh "no ấm" mỗi ngày một tiến : Từ ẽ n cơm xuống đến ăn sắn, từ ăn rau xuống đến ăn lá rế, từ màu cà đến chẳng còn m ấ u xuống. Hạnh phúc tinh thần thì "cao" tốt đó : Ai không là phản động thì cũng bị nghi ngờ là phản động. Mà bị nghi ngờ cũng đủ để bị " toà án nhân dân " xét xử. Thế cha là phản động. Đi chùa là phản động. Vui buồn qua đang cũng là phản động.

Xa hòi của nghi ngờ và áp bức đã thay thế không khí nhẹ nhàng gian dị của ngày nào . Mỗi chỉ có bốn năm...

Tình hình đất nước cũng chẳng gao gì hơn.

Về mặt quân sự thì chẳng ngày nào không có tin t ử c đáng buồn, rồi biến giới . Trước đây thì chỉ có Khố Mè đó làm sát nhân dân Việt Nam mà chính quyền Hà Nội không che chở nổi. Nay lại bị thêm quân đội Trung Cộng sát sát phía Bắc.

Ái dam bảo nước Việt Nam đang thanh bình ?

Mà thanh bình sao được khi làm chủ hầu cho Nga ? Ở hình Tiệp Khắc bị xe tăng Nga đâm nát, cứ trông quân đội Cuba phải danh mục thay thế quân đội Nga thì ta thấy cái t h ẽ kết bại hùng mà nhà cầm quyền Hà Nội đã đưa nước ta vào.

Chùa đây bốn năm đã mất độc lập và quyền tự quyết !

Về mặt ngoại giao sự cố lập hóa này có thể gọi là toàn diện. Kể ra thị trường có nhiều thành tích đáng nể. Nào là Đông sang Pháp xin viện trợ, những nhà máy sát duy nhất mà Pháp nhân viện trợ này đã không còn trong ý định của Pháp nữa. Lý do là anh em ruột Cộng Sản Trung Hoa đã "chơi xấu" đòi Pháp bãi bỏ giúp Việt Nam.

Nào là huân chương đi vào Liên Hiệp Quốc ; những chùa kíp ngôi đã bị đuổi ra nhục nha. Nào là cường quốc xin tiền Mỹ ; những gan đày Quốc Hối Mỹ lại một lần nữa nhất quyết từ chối. Phải nói rằng sau những lỗi lầm ngoại giao lớn, Hà Nội không còn nhiều thiện cảm của thế giới . Các nước bạn trước đây nay lạnh xa. Lang giêng thì đã thành kẻ thù.

Ái để mỗi cơ bốn năm ! Về mặt chính trị thì tình thế rất căng thẳng. Nay chính trong hàng ngũ Cộng Sản, theo nhiều nguồn tin đáng tin cậy có những sự tranh chấp quyền hành trầm trọng. Tranh chấp từ trường tầng cơ sở trở xuống. Trầm trọng nhất là trong Trung tầng cơ sở của đảng CS có những phe phái chống đối nhau kịch liệt. Trong (xem tiếp tr.7)

Ngẫm chuyện xưa Nói chuyện nay

CHỦ THUYẾT TÔ TÂN

Thời xưa những người ham chuyện tướng số, từ vĩ đại vĩ như người coi số giỏi là học trò của Quý Cốc Tử. Thứ ra ít người biết Quý Cốc Tử là ai cả. Sự thật Quý Cốc Tử là tên một địa phận hoang vu thềm đất Dương Thành của nhà Châu. Cuối đời nhà Châu có một người ẩn sĩ tên là Vương Hù suốt đời chỉ ở núi đống ngẫm ngắm binh thư tướng số. Người đời vì thế gọi là Quý Cốc Tiên Sinh. Người ta chỉ biết nhiều là Quý Cốc Tiên Sinh rất giỏi tài bố toán nhưng ít ai ngờ ông ta giỏi cả về binh học, du học (du thuyết) và y học nữa. Về binh học các học trò của ông rất nổi tiếng như Tôn Tân, Bàng Quyên. Về du thuyết học hai người học trò đắc ý của ông là Tô Tân và Trương Nghi.

Tô Tân người gốc Lạc Dương là thủy tổ của thuyết Liên Minh. Lúc ấy là cuối đời nhà Châu, nước Tàu chia làm bảy nước. Trong bảy nước này có nước Tấn là mạnh hơn cả. Vì đất rộng, dân đông nên Tấn không muốn đứng ngang hàng với các nước khác, do đó mà các vua Tấn đều nuôi c h i thôn tính các chư hầu để mở mang đất đai của mình và đưa nước Tấn đến địa vị độc tôn. Tô Tân đã nhìn rõ được mọi nguy hiểm cho sáu nước khác nên đã nảy sinh ra một chiến lược thoát nghe thì rất đơn giản: "Tấn mạnh thì nên sẽ muốn thôn tính sáu nước và là kẻ thù của họ. Nay ta phải làm sao cho các nước cùng hợp sức chống Tấn, làm

cố lập nước Tấn thì thế quân bình mới có thể đứng vững được". Sự thật việc kết hợp các nước có những quyền lợi trái ngược nhau là một điều vô cùng khó khăn! Nhưng Tô Tân là một nhà du thuyết đại tài. Trước hết sang đất Yên vào yết kiến Yên Văn Công bần tâu rằng:

Yên Văn Công nói: "Ta thục không rõ, xin tiên sinh chỉ bảo cho."
Tô Tân thưa: "Nước Yên sở dĩ chưa bị binh đao là nhờ có nước Triệu đứng che. Nay Đại Vương đã không biết kết giao với Triệu mà lại đi xunhình nước Tấn. Nếu Triệu bị Tấn diệt thì Đại Vương còn cơ đất đứng không?"
Yên Văn Công nói: "Cứ như ngu ý thì" mãnh hổ nan địch quần hồ". Nước Yên đâu yếu nhưng nếu liên

kết với nhiều nước yếu khác để chống lại nước Tấn thì nước Tấn phải sợ. Về mối liên hệ làm nước được yên ổn lâu dài.

Yên Văn Công nói: "Lời tiên sinh rất hợp ý ta, vậy phiền tiên sinh thay mặt ta sang gặp các chư hầu để bàn việc này."
Tô Tân liền sang du thuyết Triệu, Hàn, Ngụy, Sở, Tề và lập ra được một liên minh chống Tấn.
Vua nước Tấn bấy giờ là Huệ Văn Công nghe được tin ấy sợ hãi than: "Sáu nước kia đã ký hiệp ước liên minh, ta còn mong gì tiên thủ được nữa!"
Quả nhiên dưới đời Huệ Văn Công, nước Tấn tuy mạnh nhưng không làm gì nổi các nước nhỏ khác. Tuy nhiên các nước liên minh vì không đủ nhất trí nên cũng không diệt được Tấn. Sau đó Tô Tân chết đi, tuy hiệp ước liên minh giữa sáu nước còn, nhưng đã lỏng lẻo đi nhiều vì không bị nguy hiểm cấp thời đe dọa nữa. Sau khi Huệ Văn Công mất đi, sang đời cháu là Tấn Vương Chính (sau đời là Tấn Thủy Hoàng) vua Tấn lại nghĩ kế thôn tính các chư hầu. Bấy giờ có người ẩn sĩ tên là Uy Liễu bưng đầy mù lức tãi thao. Quan thừa tướng Lý Tư biết là người ẩn sĩ giỏi bèn dẫn vào tiến vua Tấn. Uy Liễu trông thấy vua Tấn chỉ vài lời dài chỉ ngắn gọn. Vua Tấn và Tô Tân vẫn một mực cung kính mời ngồi lên trên, đưa như một thượng khách. Vua Tấn hỏi:

"Nước Tấn hiện nay là một đại cường quốc, các nước khác chỉ là nhược tiểu. Tuy nhiên muốn thôn tính rất khó. Vì vậy xin tiên sinh bàn cho lời chỉ giáo."
Uy Liễu thưa: "Cái thế trong thiên hạ như một bó đũa. Hễ một thì bẻ gãy, bó lại thì không làm gì nổi. Tô Tân tuy chết nhưng thuyết liên minh ngàn đời bất diệt. Các chư hầu lúc bình thường thì mâu thuẫn nhau nhưng lúc lâm nguy lại hợp sức chống với kẻ mạnh, nước Tấn khó mà thôn tính họ được."
Vua Tấn hỏi: "Tiên sinh có kế gì trừ được sự liên minh của họ chăng?"
Uy Liễu nói: "Mỗi nước đều có quyền lợi riêng không giống nhau. Nay Đại Vương phải đem binh sách lung đoạn nội bộ để phá thuyết liên minh."
Vua Tấn hỏi: "Lung đoạn nội bộ là thế nào?"
Uy Liễu nói: "Làm cho mỗi chiếc đũa phải bị sáu mũi tên bắn trúng thì cả bó đũa bị một không khó bẻ!"
Vua Tấn hiểu ra, vỗ tay cười lớn khen: "Tiên sinh quả thật là cao kiến!"
Uy Liễu lại thưa: "Đại Vương chớ nên tiếc của kho, hãy xuất nhiều vàng bạc đúc lốt cho bọn hào thân các nước để họ làm loạn nước họ. Chẳng mấy chốc mà cả thiên hạ về tay Đại Vương. Quả nhiên chiến lược của Uy Liễu khiến chư hầu không áp dụng được thuyết liên minh của Tô Tân đã đưa Tấn Thủy Hoàng đến ngôi đế vương

thôn tính tất cả các nước chư hầu.
Hiện nay ở thế kỷ thứ 20 nước Nga quả là một đ a i cường quốc. Chủ thuyết Cộng Sản được áp dụng tại Nga là một chủ thuyết bành trướng và xâm lược. Nước Nga không hề bao giờ bỏ ý định thôn tính các nước khác và bành trướng chủ thuyết Cộng Sản. Sau đó thì thế chiến, nước Nga là nước duy nhất trên thế giới đã thôn tính bành vớ lúc các đất đai của các nước khác. Trong buổi đầu của sự bành trướng chủ thuyết Cộng Sản, nước Nga đã thôn tính các nước "chủ hầu" trong liên bang Xô Viết, nay thông tri cả Đông Âu, miền Nam vùng Đông Nam Á, một phần Phi Châu. Mong của Nga là thông tri toàn Âu Châu và Á Châu. Tại Tây Âu, Liên Minh Bắc Đại Tây Dương hoặc khối Thị Trường Chung là một áp dụng song của chủ thuyết của Tô Tân. Để chống lại thuyết liên minh này, Nga đã có những cơn sốt để gò là các đảng Cộng Sản bản xứ. Thủ lĩnh nhữn thối đ o của các đảng Cộng Sản này, ai cũng thấy rõ họ chủ trương một thuyết quá gia cực đoan chống lại mọi toan tính liên minh.
Đôi với khối không liên kết, vì không có các đảng Cộng Sản trong các xứ này, Nga đã dùng chữ Hán là Cu Ba để xé rách đồng nghĩa của sự thành lập các khối quân sự có thể có hại cho sự bành trướng của Nga. Cộng Sản VN cũng là một cơn sốt của Nga để bẻ gãy mọi toan tính chống đối lại sự bành trướng của đế quốc Nga tại Đông Nam Á vậy.
NGUYỄN THƯƠNG SÁCH

THÌ THÂM MÍ NHAU ...

Kính chào những anh chị trong THSV,

Tên em là Túy Hà và em gần 12 tuổi. Hôm nay em quyết định viết thư này đến anh chị để bàn về một vài đề nghị em có suy nghĩ đến.
Em sống bên Pháp từ một năm rưỡi nay (gia đình em vượt biển rời Việt Nam mùa xuân 77). Em đọc báo Nhân Dân mỗi tháng. Em hay xem những trang văn chương và trang dành cho thiếu nhi. Em có 3 đứa em (5, 6 và 10 tuổi) tại nó thích nhất là chuyện đời xa thối, những từ ngữ lười đọc và Mẹ em phải kể dùm. Cho em thì trang thiếu nhi "hỏi" "nhóc ừ" quá.
"Vấn đề em muốn đề nghị: mấy anh chị có thể tổ chức một trang đặc biệt dành cho tuổi lớn hơn được không? (thiếu cho lứa tuổi 10-15). Em thấy tại bé tí cũng đâu biết đọc gì; mà dành cho tuổi lớn sẽ được đọc giá tăng lên liền.
Về em muốn nói về vấn đề quan trọng này nữa. Vấn đề này liên quan đến những đứa trẻ Việt Nam sống bên Pháp này. Trên đất xa cách quê hương muôn ngàn cây số này, những đứa trẻ Việt Nam lứa tuổi em ít có dịp gặp gỡ nhau để có thể làm quen và trò chuyện với bạn đồng bang nên vì thế liên quan nước nhà rất mà chóng. Hai một khi chúng em lớn lên đó sẽ thành một tổn hại lớn cho sự thức chúng em đối với dân tộc.
Mấy người lớn trách chúng em "bắt chước Tây", bu òn phiên vì chúng em từ từ hết biết gì về đất nước, những có ai làm gì cho chúng em đâu? Có ai ra để tìm giúp chúng em đâu?
Đa số con nít Việt Nam sống trên đất Pháp là "mất gốc" hoặc sắp mất gốc hết. Em chúng em không trong gia đình, và với mấy đứa bạn Việt Nam quen trong trường học hoặc quen qua những gia đình bạn của Mẹ.
Từ ngày qua Pháp em quen biết được vài đứa Việt Nam trong trường học và trong xóm, mỗi qua đây cỡ 3, 4 năm mà em nói nhiều tiếng dù rất thường từ nói hết hiểu nổi. Trong gia đình em, từ ngày em đi làm bố mẹ bận rộn đi làm luôn trong nhà trường, hai đứa em nhỏ nhất bắt đầu nói tiếng Pháp với nhau không, đi Ba Mẹ là này chúng hoài. Còn thằng Sơn đưa em lên không cũng đã quen bạn, nó đọc tiếng Việt chẳng còn hiểu gì hết. Còn em thì từ từ cũng gần như thế, đọc tiểu thuyết mới hàng phải ngừng lại 1 hay 2 ta hoặc Mẹ giải nghĩa nhiều tiếng. Những phải làm thế nào bây giờ? Từ ngày qua Pháp em và mấy đứa em phải cố gắng học tiếng nước người ta cho rành một học theo nổi tại Tây. Mỗi tối Ba và Mẹ phải kèm thêm em và Sơn nữa. Còn thì giờ đâu để học văn hóa Việt Nam?
Em không muốn có ác ý với người lớn đời với sự thất bại này, nhưng em rất buồn khi nhìn tình trạng tiêu điều của chúng em, vì hoàn cảnh đất nước mà phải sống và lớn lên thật xa quê hương. Vì em thấy chỉ có người lớn mới có năng lực

Trang MỤC TỬN MÀNH VƯỜN CHIA ĐÔI

Khu vườn nhà bác Tám Nặng cứ trứa đến là y như một cái chợ nhỏ, luôn luôn có tiếng rao hàng, tiếng mời mọc, tiếng đánh đáo, tiếng đá banh và đặc biệt lâu lâu lại có tiếng cãi nhau, tiếng xiên xỏ từ đầu đến cuối vườn, thì không thua gì chợ cá Trần Quốc Toản. Nguyễn nhân của những tiếng đó thật "lạ kỳ" mà bắt đầu là sự phân chia giang san của nhóm con gái và đang gặng tỏ "Lệnh Tiêu Diệt" của các nhỏ con.
Tứ khi bác Tám Nặng mắt, mảnh vườn ở cuối làng của bác bị hoang nên từ nhóc chích lấy con nhủ là cần có của chúng. Cục một nỗi đó cũng là chợ "Đông Hồ" của dân con gái trong làng nổi tiếng là "đ" và "mít lốt" nên không bên nào chịu nhường bên nào. Lúc con gái bán hàng, đi chợ thì các nhỏ con loỉ banh đá, bay cả bát đĩa, nhả là của các bà có, và ngược lại khi các nhóc chích bi, chích dẩu thì lại lãnh đủ những trái có, trái đi vào đầu và đôi lúc còn bị lấy máu bôi nữa. Sau đó, là đến các màn đấu khẩu, dẩu tiên tay đất, rồi đến tay ba và sau cùng tất cả đều cãi nhau và bao giờ bên thua cũng là... con trai, có lần thằng Thuận trong lúc hăng

may cái lớn, vì câu quả nên lỡ thờ tay véo con Chi một cái thế là nó bù lu bù loa khóc, kể nào: "Bớ hèn lằm, bớ thua tui rồi bớ trả thù, bớ đánh tui, bớ y đồng rồi bớ ăn hiếp con gái..."
Và đám con gái xúm lại xuyết xoa, vuốt ve con Chi mặc dù thằng Thuận chỉ mới vẹo hờ. Vài ngày sau, Thuận phải đón đường xin lỗi và đến 1 bịch chè "đầu đở bành lợ" để "hồi lợ" con Chi đúng kẻ "lè nữa. Cái nhau mãi cũng chán vì rất cuộc chẳng bên nào được chơi thành thói nên tại con trai bầu thắng Phan làm "thắng trưởng" để điều đình với con Thuận (đại diện các bà có) về vụ chia đôi Sơn hà; sau một hồi bàn cãi, phe con Thuận được "ưu tiên" hiềm chỗ đất có nhiều cây ăn trái và bóng mát, tui thắng Phan đành bóp bụng chịu khu đất cuối vườn vì thắng Ph an không đủ sức cù nhảy, mặc cả và dụ khị nhủ con Thuận! Và tâm phen được đứng lên làm ranh giới của hai phe, không phe nào được đặt chân qua mảnh đất phe kia nếu không sẽ bị lằm nỏ lè cho phe không phạm luật. Hoà bình tạm đến cho hai bên vì không bên nào dám khai hòa trí với cuộc đụng chạm nhỏ như nhủ : lâu lâu bên con trai dãi

mềm chề bọn con gái" nhà quê cũ lằm" chỉ biết chửi trộ bán hàng và phe con gái bửu mỗi kêu con trai "chứa đở" vì tới ngày nghịch đất cát.
"Ai ăn chè đầu đở nước dũa đường cát trắng không. Ai ăn chè...". Giọng con nhỏ Hạnh lanh lảnh vang cả khu vườn, thường ngày giọng nó cũng để làm rối nhất là những lúc nó lên sân cầu vồng có, những hôm nay còn tệ hơn thế nữa lằm các bà hàng chợ quanh nhữn mắt, bít tai. Khách bu trước cửa hàng chề thái đống và hôm nay nhỏ Hạnh bán chè thật, chề đầu đở nước dũa cốt dăng hoang; mới thòm phưng phực lằm các vị khách m'nhỉ nước làm miêng ứng ực và tranh nhau:
- "Cho tôi một chén đi, cô Hai"
- "Cho tôi một chén nữa"
Giọng con trai lằm nhỏ Hạnh giắt mình, nó quay đầu lại nhìn đáo đác đúng lúc thắng Phan nổi lên, thế là nó quay phắt đi, xỉ một tiếng sắt nhủ dao.
- "Ê, Hạnh! Đứng ấy cho tui đi chửi mẹ, tui sợ hủ không phá đâu"
Nhỏ Hạnh bỏ chạy lại chồ nhỏ Thuận, hai đứa thì thòm một lúc rồi xếp Thuận lần tay lằm lo ra triệu thiên dân lại:
- "Tin sốt dẻo! Tui gà cồ lằm quen m' lại tui mình, tui hủ hủ không phá vậy vậy quý vị nghĩ sao? Có ư: Kể không?"
Cả bọn liến nhao nhao lên, đũa đống ý, đũa lằm dũa và... sau cùng nhỏ Hạnh chạy lại chửi bọn con trai, chổng nanh (v' nhủ một ông tướng lúc ra trận) nói:
"Được rồi, tui sẽ bưng lông cho các đảng ấy nháp"
(xem tiếp tr.9)

để giải quyết vấn đề này thời vì chúng em quá trẻ chưa đủ sức để tự phòng vệ.

Năm nay được là năm quốc tế thiếu nhi. Hãy nghĩ đến chúng em. Hãy nhớ là 50% đoàn di cư Việt Nam bên nước Pháp là con nít. Đừng quên chúng em. Xin những người có năng lực ra giúp chúng em.

Đu phông trào ấy lúc đầu thật nhỏ bé nhưng từ từ nó sẽ tập đông ra những nổi tiếp.

Như hồi xưa lúc đầu có vua Hùng Vương và nàng Âu Cơ, những rồi hai người sanh ra 100 người con nổi giống giống nơi Việt Nam chúng ta đến bây giờ.

Chúng em đã mất nước nhưng chúng em còn lại đây. Xin đừng để chúng em mất hope.

Em kính chào toàn thể anh chị trong THSV với hy vọng sự gọi cứu giúp của em sẽ làm người lớn suy nghĩ.

HÀ

Với sự giúp đỡ của những đứa bạn là:
 Vũ (Sarcelles) 13 tuổi sang Pháp từ 1977
 THÙ LINH (Paris) 12 tuổi sang Pháp từ 1975
 BÍCH (Paris) 12 tuổi sang Pháp từ 1976
 MINH (Bourg La Reine) 14 tuổi sang Pháp từ 1974

Hà, Vũ, Linh, M. Minh, Bích thân mến

Như Hà và các bạn đã biết kể từ số báo Nhân Bản tháng 3 vừa qua, Hiền được các anh chị trong THSV cho phụ trách mục "thời thăm mi nhau". Nhận được thư của mấy "bồ" Hiền với vạng trà lời, thú nhất là để được cái "hân hạnh" được làm quen với các bồ và thú nhất cũng là để trả lời mấy bồ, hay nói đúng hơn là để "bật mí" cho các bồ nghe tâm trạng của Hiền.

Các bồ mến, Hiền cũng như các bồ, rồi bỏ quê hương lúc 13 tuổi và sang đây cuối năm 1975. Suốt trong thời gian sống bên Pháp Hiền cũng mang tâm trạng chẳng khác gì các bồ cũng phải vất vả học tiếng nước người, suốt ngày bị bỏ tiếng tây, bạn là Tây, và chỉ khi chiều về sống với gia đình Hiền mới tìm lại gần con người Việt Nam của mình. Về chiều làm sao! Những thời gian đó qua ngắn ngủi so với những giờ "nhồi sọ" bằng tiếng nước người, và cũng

hoàn cảnh như mây bồ nên "còn thì giờ đâu để học văn hóa Việt Nam". Dần dần nói chuyện bắt đầu pha lẫn hai thứ tiếng, cái "triệu chúng" của bình tây con bắt đầu làm Hiền lo sợ làm sao! Eo ôi! một cô da vàng tóc đen, ăn cơm chan nước mắm mà biến thành "đám con" thì coi sao cho được phải không các bồ? Thế thì mình phải tìm một biện pháp nào chứ.

Các bồ thân mến, theo Hiền thấy bạn mình có một cách để không quên tiếng mẹ đẻ, là chúng ta năng nói, nghĩ và viết tiếng Việt. Trong tình thân đó, trang "Mộc Tinh" đã được ra đời để đáp ứng nhu cầu của giới trẻ chúng ta. Chúng mình cần phải viết, viết để tự nhắc nhở mình là người Việt Nam, viết để cùng chia sẻ cho nhau những ý nghĩ thâm kín về "tuổi trẻ tha hương" về "đất nước", viết để cùng "trì hoãn" mi nhau những kỷ niệm buồn, vui... nói xù người. Hiền mong rằng, xuyên qua

MÁNH VƯỜN CHIA ĐÔI (tiếp theo tr. 8)

bọn đờ chúng tớ là tui! tớ khoan dung, sẵn sàng... dân nhân những kẻ chiêu hàng!"

Tui con trai bắt đầu làm quen với trò chơi bán hàng, lúc đầu tui nó thấy vui vì được ăn chè đậu đen miền phí, được làm khách hàng v... nhưng riết rồi tui nó đâm ra bức mình vì các bà có bắt đầu "lành", lên mặt thế! Hài toàn là rách làm chén. Đờ thể, các bà hàng lại còn biu môi háy bảo:

- "Con trai gì mà vụng về! Hài toàn là rách làm sao mà bán? Xé đồ nhà quê!"

Lầm lúc tức quá, thằng Phúc đành phải lườm bầu cái

lai:

- "Xời đi, thế đứng ấy đi hái đi, đứng ấy chỉ" giới ngời sai tui này mà còn dài mồm chề bai. Con gái mà xé xon"

Thế là các bà có nhảy lên phân đôi:

"Đứng i nên nhớ là đứng i là lính của tui này, đứng i xin chiều hồi chứ tui này không cần à nhe"

Thằng Phúc đành nuốt nước bọt lần đi chỗ khác vì nó biết nói nữa chỉ tở cho các bà có làm lời mà thôi.

Thằng Phan đang nhón chân, với tay sửa lại chằm hoa và bị gió thổi rồi; nó vin nhẹ nhẹ vào chổi "bùn bõ", có kiếng chân.. "Sập được rồi, đứng ấy ráng một chút nữa!"

Nhỏ Phụng vừa nói vài chữ thì. Thằng Phan lại bậm môi vuốt thêm một chút nữa. Bỗng nhiên nó cảm thấy hơi mất thăng bằng, nó cố gượng lại những... "ôm, rúc!" cái chổi bùn bõ bẹp dùm dưới người thằng Phan, nó hoảng quá vì biết tai họa sắp đến.

"Hu hu! Tui không biết đâu. Đứng i đến cái chổi cho tui, Hu hu! Bè hết bắt đầu rồi!"

Nhỏ Phụng giẫy giẫy đành dạch, kéo tay áo quét nước mắt. Nó ước quá vì suốt cả buổi trưa nó "trang điểm" cho cái chổi, thế mà thằng "chiều hồi" dám làm sập; nhất là công nó ngồi sắc các loài hoa hồi đem hôm qua, càng nghĩ nhớ Phụng càng khóc tru tréo.

Thằng Phan đứng dậy, xoa xoa đầu gối, nó lo ghe những đau phải lỗi tai nó, tại con Phụng cư biếu nó ráng, ráng một chút làm chi. Nếu biết như vậy, thì hồi này nó không nổi máu "anh hùng" giúp con Phụng có phải là

khỏe không.

"Thôi mà, đứng i nhủ đi, mai tớ làm cái mẻ đẹp hơn cho.", thằng Phan rụt rè đờ.

"Hu, hu, tui không biết đâu, đứng i đến tui liền đi. Tui biết mà, đứng i có tình phả mà!"

Thằng Phan đờ quau, con gái gì mà mau nước mắt đưng tí là khóc, là kể lể. Nó đã mạnh vào thân cây gần đó và vung vẩy cái:

"Tại đứng i kêu tớ ráng hồi làm chi, lỗi tại đứng i chứ bồ!"

"Đứng i có tình làm sập bầy giờ còn nói ngang nữa, tui không biết, đến đi, hu, hu!"

Tiếng khóc của nhỏ Phụng làm tui con gái đờ đờ lại, và đờ vừa hồi xem ai dám ăn hiếp nó? Thế là con Phụng tha hồ xia, nó thêm mồm thêm mưởi, bao nhiêu tội đổ cho thằng Phan, dấy vầy lâu lâu nó còn nhắc lên vài tiếng và âm mặt khóc hu hu như nhà có đám tang.

Nhỏ Thuận hắt hắt mắt kính thằng Phan:

"Tui biết làm mà, mấy người chửi phả đờ không à! Giã bồ làm quen hồi trả thù! Xi, hèn!"

Cả bọn con gái cũng bắt chước, đứa chổng nạnh, đứa xi' xi':

"Đờ con trai mà hèn, hèn, hèn!"

Thằng Phan nộng mặt quay lại cậu: "cứu các bạn nó những chà đùa nào phản ứng gì hết làm nó lưỡng lưỡng phàn bua:

"Tại con Phụng kêu tui làm chứ bồ! Tại nó cứ bảo ráng, ráng làm chi!"

Tiêng nói thằng Phan bị lấp bõ háng loạt tiếng hét của tui con gái. Chưa bao giờ nó thấy con gái to mồm

(xem tiếp tr.10)



BIỂU-TÌNH NGÀY QUỐC-HẬN

Một con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ. 50 triệu những người ruột thịt, bà con anh em, đồng bào chúng ta ở nhà đã và đang bị kẻ thống trị, bao quyền Cộng Sản Việt Nam tước đoạt mọi quyền làm người, hủy diệt mọi tiềm năng, sức sống, làm cho bạc nhược tinh thần lẫn thể xác.

Ban Tổ Chức Ngày Quốc Hận 30-4-79 kêu gọi đồng bào từ bốn phương đất Pháp và các quốc gia Âu Châu nổi gót về tham gia **CƯỚC BIỂU TÌNH NGÀY QUỐC HẬN, NGÀY YEM TRỢ KHÁNG CHIẾN PHỤC QUỐC.**

Địa điểm tập trung: Công Trường Trocadéro
Métro: Trocadéro
Thời gian: 14 giờ chiều Chủ Nhật 29-4-79.

TỰ DO XUẤT NGOẠI...

(tiếp theo tr.7)

nào trong xã hội, nếu cộng sản không muốn cho xuất ngoại, cũng có thể nằm trong loại này.

Thành phần thứ năm (cạn ăn và trong thời kỳ xét xử) là thành phần đất nhiều dầu hỏi nhất: những người đang con phải học tập cải tạo, những người đã học tập trở về, những người đã bị rút hộ khẩu, và vô số những loại dân chúng khác đang bị nhà nước đẩy ra ngoài lề xã hội, có năm trong thành phần này hay không? Không thấy nhà cầm quyền nói rõ.

Quyển cũ, tính đi tính lại, chỉ còn ông già bà lão, và thành phần buôn bán có thể được phép xuất ngoại.

Nhưng nếu người ta biết rằng tất cả các thương nghiệp đã bị đóng cửa từ năm ngoái...

DINH CÔNG TRỰC

RAO VẶT

Sang một tiệm ăn tại Paris 20 chỗ, giá 70.000 FF. Điện thoại: 588.78.45.

Tiệm Vàng KIM- PHỤNG

MUA, BÁN, ĐỔI, SỬA các LOẠI NỮ TRANG BẰNG VÀNG 24, 18 cả ra, các LOẠI ĐÁ QUÝ, HỘT XOAN, CẨM THẠCH, và đủ các loại vô HỒNG KỒNG.

ĐẶC BIỆT CÓ THỢ HỒNG KỒNG nhân hết tại chỗ lấy ngay. Giá đặc biệt.

77 rue Dunois. 75013 Paris. ĐT: 585.51.36.

ĐÊM HỘI-THẢO VĂN-NGHỆ 30.4

Đề lật đổ chế độ độc tài, đảng trị, dựa trên khủng bố, áp bức và hận thù của nhà cầm quyền Hà-Nội, tình nguyện làm tay sai cho ngoại bang, đẩy hậu hững dân tộc vào đời khổ tận cùng.

Hàng vạn chiến sĩ, trong hơn rông rã 4 năm qua, đang âm thầm lặn lội trong bưng biển, chiến đấu cho tương lai dân tộc.

Bốn phần của chúng ta, được may mắn sống ở nơi yên bình tự do, là phải YEM TRỢ bằng mọi giá cuộc KHANG CHIẾN của TOÀN DÂN nhằm lật đổ chế độ phi nhân đó.

Trong chiều hướng trên, Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam, đã được Ban Tổ Chức Ngày Quốc Hận 30-4-79 cử phụ trách ĐÊM HỘI THẢO-VĂN NGHỆ với chủ đề "YEM TRỢ KHANG CHIẾN" tại:

PALAIS DE LA MUTUALITE, phòng B
24 rue St Victor. Paris 5e.
Ngày 30-4-1979 bắt đầu từ 21 giờ.

Kính mời Quý Vị và Các Ban tham dự đồng đ. .

NIÊN TIN

+ TẢO THỊ ĐIỂM Tú học-sinh cũ Lê Quý Đôn, qua Pháp năm 72 muốn liên lạc với những bạn cũ cũng promotion với Trường t. Mai Lĩnh, Mai Thi, Quỳnh Như, Đào t. Anh...
Thư về: 36 J. E. Clément 94800 Villejuif. France.

CUỐI TUẦN tại AMSTERDAM

260 FF!
từ 29-4 đến 1-5-1979, gồm có:
.di chuyển (bằng xe car)
.khách sạn
.thăm các nơi thắng cảnh Bruxelles, Amsterdam, v.v...
.ăn sáng.
Khởi hành: Gare du Nord (Paris) lúc 8g sáng ngày 29-4. Về lại Paris: sáng 1-5-79.
Liên lạc để giữ chỗ (trước ngày 25-4): CHA TOÀN. Điện thoại 320.36.20 (từ 9 đến 11 giờ sáng), 322.43.20 (từ 19 đến 22 giờ).

TỬ VI ĐẦU SỐ

hỏi Bà PHẠM NGỌC TÒA, 1 Bld Jourdan-Chambre 304-75 014 Paris. ĐT: 589.58.17 từ 10g sáng đến 6g chiều tất cả các ngày trong tuần từ ngày thứ hai.

Xin Quý Vị thân chủ cho biết trước GIỜ, NGÀY, THÁNG và NĂM SINH và LỊCH, hay ĐƯỜNG LỊCH. Giá biểu 100 F.

VÉ MÁY BAY GIÁ HẠ

+ Kiểu bảo sinh viên cần đi du lịch thăm gia đình ở Viên Đông, Mỹ Châu, Phi Châu, xin Liên lạc:
L.M. TRẦN THANH GIẢN
34, Guilleminot 75014 Paris, để có giá hạ bớt từ 10% đến 50%.

+ Còn giúp mua vé mau lẹ và giá hạ cho thân nhân đã xin và sắp được phép xuất ngoại qua Pháp hay Âu Châu và Mỹ Châu.

phượng ca

DÂN CA QUỐC NHẠC PHƯỢNG CA

35 AV. 8 Mai. 95200 Sarcelles
PHƯỢNG OANH (giáo sư Q.G.ẤN Saigon 64-75) phụ trách:
- Các lớp ĐÀN TRANH và SÁO tại Paris, Bruxelles, Sarcelles.
Điện thoại: 566.72.86 chiếu thư 3.5.7. 990.93.56 sáng.
- Cassettes Dân Ca, Dân Tranh (hiệ chrome)
- Bài bản, sách nhạc Phượng Ca (kỹ âm Tây phương và cổ truyền)
Muốn biết thêm chi tiết, xin gửi 1.20 FF tiền tem. Cần mua đàn tranh cũ và mới.

Mme. K I M

Chuyên BÓI BÀI, COI TAY, CHỮ KÝ. TÌNH DUYÊN - GIA ĐẠO - SỰ NGHIỆP - CÔNG DANH -

Tiếp khách: 13g-18g thứ hai đến thứ bảy và rendez-vous. 1 Place de l'Éte Vert, Chanteloup Les Vignes 78570. ĐT: 974.41.18.

NHẬN DIP KHAI TRƯƠNG, GIÁ QUANG CAO 30 F MỘT QUÊ.

BẢO HIỂM ĐUỠ NGÃN PHAN-DANG-DAT

Đại Lý hãng BẢO HIỂM ABEILLE-PAIX. Courtier với những hãng lớn ở Pháp và ngoại quốc (UAP, LLOYD CONTINENTAL, UNION et PHENIX ESPAGNOL, ...)

Đủ ngành bảo hiểm: NHÂN THỌ, MULTIRISQUES HABITATIONS, XE HỒI... Giá cả đặc biệt cho Kiều Bào.

Liên lạc: 5 Av. Foch 94100 St Maur des Fossés (M^oRER "Le Parc St Maur"). ĐT: 883.52.79.

ĐẠI NHẠC HỘI

ĐƯỜNG VỀ MÙA XUÂN

PARIS 5-5-79

Rap Maubert
24 rue St. Victor. Paris 5
vố. 601 - 401 đạ vố 251
tại Hà Phong 26 rue d'Alleray
Paris 15e - tđ 533 75 33

BRUXELLES 12-5-79

Hotel Métropole
31 Pl. de BROUCKERE. 1000 BRUXELLES
PLUTO 411 Galerie TOISON D'OR
1050 BRUX. tđ 512 43 58
11 Galerie RIVOLI
690 Chaussée WATERLOO
1180 BRUX. tđ 640 23 14

GENEVE 19-5-79

RESTAURANT GIA DINH
5 Rue PIERRE DU NIYOU
GENEVE tđ 36 73 37
RESTAURANT JARDIN IMPERIAL
11 Rue de GENEVE
ANNEMASSE tđ 38 71 70

.CHƯƠNG TRÌNH VĂN NGHỆ VI ĐẠI MÙA XUÂN DUY NHẤT TRONG NĂM
VỚI CÁC NGHỆ SĨ TÊN TUỔI NHẤT TẠI PHÁP - MỸ. ƯC CHÂU

**BACH YEN * KHANH LY * ELVIS PHUONG
DUY QUANG * JULIE QUANG * THANH MAI
BAN BLUE JETS * BAN KICH TINH QUE
HUU PHUOC * HUONG LAN * CHI TAM
HUU TRI...**

ĐẶC BIỆT VỜ TƯỢNG
Đường về mùa xuân

CỦA NGƯỜI VƯỢT BIÊN

CHƯƠNG TRÌNH VĂN THƠ NHẠC KỊCH MÙA XUÂN TRẦN ĐẦY HOA THƠM CỎ LẠ.
NHỮNG TÁC PHẨM MỚI SÁNG TÁC CỦA

**MINH DUC HOAI TRINH * PHAM DUY
MAI THAO * NGUYEN SA**

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI
Toàn thể nghệ sĩ và Hà Phong



KIM-ÂU

ĐẶC BIỆT:

PIJÓ - TIẾT CANH - LÔNG HÈO
BÚN BÒ HUẾ - CHÁ CÁ HÀ NỘI
CHIAO TÔM - CÀNG CUA BỌC TÔM

NHẬN ĐẶT, TIẾT CỐI,
CƠ BẢN THỨC ĂN ĐEM VỀ

3 rue MONT-LOUIS. 75011 PARIS. M^o PHILIPPE AUGUSTE. Điện Thoại: 373.59.07. Đóng cửa ngày thứ tư.

PHIẾU MUA BÁO DÀI HẠN

Tôi tên là:

Địa chỉ:

.....

Gửi tiền mua 11 số NHÂN BÀN giá:

(giá báo xin xem Trang 1)

Và Độc San Xuân Kỷ Mùi, giá:

Và ủng hộ thêm:

Tổng cộng:

* Quý Vị độc giả ở ngoại quốc xin gửi MONEY ORDER

hoặc MANDAT POSTAL bằng tiền Franc Pháp qua trung gian

nhà bưu điện. (Xin hỏi thế lệ ở nhà bưu điện địa phương)

* Chèque, Money Order và Mandat Postal xin đề tên:

ASSOCIATION GENERALE DES ETUDIANTS VIETNAMIENS DE PARIS

CCP No 20 352 - 01 G Paris.

* Và gửi về địa chỉ: AGEVIF, 5 Rue Albert Camus -

92340 Bourg La Reine - FRANCE.

CHÚ THÍCH: 11 số báo mua dài hạn được kể từ số đầu tiên

chứ về đặt mua, Quý vị nào đã từng nhận được NHÂN BÀN,

xin vui lòng gửi kèm theo bảng tên địa chỉ cũ.